

സഭകൾ നേരിടുന്ന ഭീഷണി

“നിങ്ങൾക്കുള്ള അടയാളമോ ശീലകൾ ചുറ്റി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾകാണും എന്നു പറഞ്ഞു” ലൂക്കോസ് 2 : 12.

യേശുവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സുവിശേഷം ലൂക്കോസിന്റേതാണ്. എൺപതും, അമ്പത്തി രണ്ടും വാക്യങ്ങളുള്ള രണ്ടു സുദീർഘാധ്യായങ്ങളാണ് ലൂക്കോസ് യേശുവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കാൻ മാറ്റിവച്ചത്.

ലൂക്കോസ് തൊഴിൽപരമായി ഒരു വൈദ്യനായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കന്യാജനനമാകട്ടെ, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് ഒരു അത്ഭുതവും. അതുകൊണ്ട് ‘ആദി മുതൽ സകലവും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ട്’ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് ‘ഒരു ചരിത്രം ചമയ്ക്കാൻ’ ലൂക്കോസ് തുനിഞ്ഞപ്പോൾ യേശുവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളിൽ ലൂക്കോസിന്റെ സവിശേഷശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞതിൽ എന്താണത്ഭുതം?

അതെന്തായാലും, ലൂക്കോസ് യേശുവിന്റെ ജനനത്തെയും അനന്തരസംഭവങ്ങളെയുംകുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കുകയും രേഖപ്പെടുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് മറ്റു നിലയിൽ ചരിത്രത്തിന്റെ പുറമ്പോക്കിൽപോലും സ്ഥാനം ലഭിക്കാൻ ഇടയില്ലാത്ത പലരും ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ബേത്ലെഹേമിൽ ആട്ടിൻകുട്ടത്തെ കാവൽകാത്തു വെളിയിൽ പാർത്തിരുന്ന ഇടയന്മാർ അത്തരം ഒരു കുട്ടരാണ്. കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി ‘സർവ്വജനത്തിനും ഉണ്ടാകുവാനുള്ള ഒരു മഹാസന്തോഷം’ ഇടയന്മാരോടു സുവിശേഷിച്ചു-‘കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവ് ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു.’ ഈ നവജാതശിശുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ രണ്ട് അടയാളങ്ങളാണ് ദൂതന്മാർ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നത്. ഒന്ന്: ശീലകൾ ചുറ്റിയിരിക്കും. രണ്ട്: പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കും.

യേശുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ ദൂതൻ ആട്ടിടയർക്കു നൽകിയ അടയാളങ്ങൾ അവയുടെ ലാളിത്യം കൊണ്ടാണ് ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നത്. പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടന്നിരുന്ന ആ നവജാതശിശുവിന്റെ ശരീരം ഒരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിന് സാധ്യമായ വിയത്തിലുള്ള ശീലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരുന്നു. ‘പട്ടിനുള്ള മൂലവസ്തു സൂഷ്ണിച്ചെത്ത ദൈവമാണ് ഈ കീറ്റു ശീലയിൽ കിടക്കുന്ന’തെന്ന് മഹാകവി കെ.വി.സൈമൺ പാടിയത് ഓർക്കുക. പുൽക്കുടു മുതൽ കാൽവറവരെ യുള്ള യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെ എടുത്താൽ ലാളിത്യത്തിന്റെയും താഴ്മയുടേയും അടയാളങ്ങളാലാണ് അവിടുത്തെ ദൃശ്യശരീരം അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു കാണാം.

ഇന്ന് യേശു ഈ ഭൂമിയിലില്ല. എന്നാൽ അവിടുത്തെ ശരീരം ഇന്നു ഭൂമിയിലുണ്ടെന്നു ബൈബിൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതു മറ്റൊന്നല്ല, സഭയാണ്. ക്രിസ്തു തലയായിരിക്കുന്ന ശരീരമായ സഭ.

എന്നാൽ ഇന്ന് ഭൂമിയിൽ യേശുവിന്റെ അദൃശ്യശരീരത്തെ (സഭയെ) തിരിച്ചറിയാനുള്ള അടയാളങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? സഭയാകുന്ന ശരീരം ഇന്ന് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് താഴ്മയുടേയും ലാളിത്യത്തിന്റേയും ചിഹ്നങ്ങൾ കൊണ്ടാണോ?

യേശുവിനെ നാമനും കർത്താവുമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരും, ദേശത്തിന്റേയും ഭാഷയുടേയും കാലത്തിന്റേയും അതിർവരമ്പുകൾ ഭേദിച്ച്, അവിടുത്തെ ശരീരമായ സഭയിലെ അംഗങ്ങളാണല്ലോ. ഈ സാർവ്വദേശീയസഭ (Universal Church) അദൃശ്യമാണ്. ഈ സഭയുടെ ജീവൻ യേശുവിന്റെ ദിവ്യജീവൻ തന്നെയാണ്. തലയായ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നുള്ള ചൈതന്യമാണ് ഈ ശരീരത്തേയും ത്രസിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യേശുവിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് അന്യമായ ഒന്നും ഈ സഭയായ ശരീരത്തിലും ഉണ്ടാവുകയില്ല.

എന്നാൽ ഇന്നു ലോകത്തിന് ഈ സാർവ്വദേശീയമായ അദൃശ്യമായ സഭയെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സഭ എന്നു പറയുന്നത് അവരവരുടെ പ്രദേശത്തു കാണുന്ന ദൃശ്യമായ പ്രാദേശിക കുടിവരവുകളാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പ്രാദേശികസഭകൾ യേശുവിന്റെ ജീവനാൽ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. ഈ സഭയാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ ലോകത്തിന് താഴ്മയുടേയും ലാളിത്യത്തിന്റേയും അടയാളങ്ങളാൽ ഇന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ?

വളരെ വർഷങ്ങൾ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് എന്ന ക്രിസ്തീയ മിഷനറി തന്റെ അനുഭവം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങനെയാണ്: അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസവും സമൂഹത്തിൽ ഉന്നതനിലയിലുള്ളവരുമായ ഒരു പറ്റം ആളുകളോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. ആ യോഗത്തിന്റെ ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു-“പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ നിങ്ങളിലാരും ക്രിസ്തുവിനെ എന്തുകൊണ്ടാണു പരസ്യമായി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്ന് ദയവായി എന്നോടു തുറന്നു പറയുക. എന്നെയും ഒഴിവാക്കേണ്ട. ഞാനെന്ന വ്യക്തിയല്ല ഇവിടത്തെ പ്രശ്നം. തുറന്നു പറയാൻ മടിക്കരുത്”.

സദസ്സിൽ നിന്ന് ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റു. “നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് ക്രിസ്ത്യാനികളാകാൻ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ തന്നെ സംസ്കാരം എത്രത്തോളം ക്രിസ്തീയമാണ്? നിങ്ങളുടെ വാഷിങ്ടണിലെ ഭരണകൂടം അഴിമതിയിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചതല്ലേ?”

മറ്റൊരാൾ: “നിങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരുോട് വിവേചനത്തോടെയല്ലെ പെരുമാറുന്നത്?”

മൂന്നാമതൊരാൾ: “നൂറ്റാണ്ടുകളായി പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിൽ ക്രിസ്തീയത ഉണ്ടല്ലോ. യേശു സമാധാനത്തിന്റെ പ്രഭുവായിട്ടും ഇന്നും യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു വിടുതൽ നിങ്ങൾക്കു നേടാനായില്ലല്ലോ..”

ക്രിസ്തീയമെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും അതേസമയം അഴിമതി, വർണ്ണവിവേചനം, യുദ്ധക്കൊതി എന്നിവയിൽ നിന്നു മോചനം നേടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തോടുള്ള ഭാരതീയ പ്രതികരണമാണിത്.

യേശുവിന്റെ ലാളിത്യത്തിന്റെയും, താഴ്മയുടേയും അടയാളങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാതിരിക്കെ യേശുവിന്റെ ശരീരമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന സഭയോടും ഇന്നു ഭാരതത്തിന്റെ പ്രതികരണം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുകയില്ല. ഭാരതീയർക്ക് യേശു സ്വീകാര്യനായിരിക്കും. പക്ഷേ ഭാരതീയസഭകളോ?

സുവിശേഷവിഹിതസഭകൾ പോലും യേശുവിന്റെ ജീവനിൽ ഊന്നുന്നതിനു പകരം സഭയുടെ രൂപത്തിനും ഘടനയ്ക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. ഫലം സഭയുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതു പൊള്ളയായ ഒരു ചട്ടക്കൂടു മാത്രമായി അധഃപതിക്കുന്നു! ഇതല്ലേ സഭകൾ നേരിടുന്ന യഥാർത്ഥപ്രതിസന്ധി?

ഇനി പറയൂ: സഭകൾ ഇന്നു നേരിടുന്ന യഥാർത്ഥഭീഷണി പുറമേ നിന്നുള്ളതോ അതോ അകമേ നിന്നുള്ളതോ?

- പേജ് 4 ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പോരാട്ടം
ഡി.എൽ. മുഡി
- പേജ് 5 രക്ഷയുടെ ഉറപ്പ്
സാക്പുന്നൻ
- പേജ് 8 ജോർജ്ജ് വെറ്റ്ഫീൽഡ്: ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നത് ലാഭവും മാത്രം ജോർജ്ജ്
- പേജ് 11 കുടുംബത്തിലെ സഹായി
ആനി പുന്നൻ
- പേജ് 12 സാത്താൻ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ പതയ്ക്കപ്പെടും
ഏലിയാസ് ആസ്പാക്സൻ
- പേജ് 16 സഭയ്ക്കുള്ള ഭീഷണി ഉള്ളിൽനിന്ന്
എ.ഡബ്ല്യു. ടോസർ
- പേജ് 17 നീതിമാനായ പാപി
എൻ.വി. ജോസഫ്, കാർത്തികപ്പള്ളി
- പേജ് 19 അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ആലപ്പുഴ
- പേജ് 23 വാർത്തയും വിശകലനവും
- പേജ് 24 സങ്കീർത്തനം 118:8

വിചിന്തനത്തിന്

പുർണ്ണത

പുർണ്ണതയിൽനിന്ന് താൻെത്രയോ അകലെയാണെന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ സ്വയം അറിഞ്ഞുതുടങ്ങുമ്പോൾ അവൻ പുർണ്ണതയോട് അടുത്തു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
-ജെറാമ്സ് ഗ്രൂട്ടെ

അനുതാപം

തീരുമാനത്തിലും വികാരത്തിലും ജീവിതത്തിലും ദൈവോന്മുഖമായുള്ള വൃതിലാന്നാണ് അനുതാപം.
-ചാൾസ് ഫീനി

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ
(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ ആരോഗ്യകരമായ ആത്മീയവളർച്ചയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വാല്യം 2 മെർച്ച് 2004 ലക്കം 3

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)
സന്തോഷ് മാത്യു (കോഴിക്കോട്)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,

e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net

മുന്യവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ ഒന്നി ചൂടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പോരാട്ടം

ഡി.എൽ. മുഡി

നിങ്ങളുടെ വേദപുസ്തകം തുറന്ന് യോഹന്നാന്റെ ഒന്നാം ലേഖനം അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം നാലാം അഞ്ചാം വാക്യങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. “ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചതൊക്കെയും ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു; ലോകത്തെ ജയിച്ച ജയമോ നമ്മുടെ വിശ്വാസം തന്നെ. യേശു, ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവനല്ലാതെ ആരാകുന്നു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നത്?”

ഒരു യുദ്ധം നടക്കുമ്പോൾ, ആരാണ് ജയിച്ചതെന്നറിയാൻ എല്ലാവരും ആകാംക്ഷാഭരിതരാണ്. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ആരാണ് ജീവിതത്തിൽ ജയം നേടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

എനിക്ക് മാനസാന്തരം ഉണ്ടായപ്പോൾ പോരാട്ടം എന്തേതു മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ജയം നേടിക്കഴിഞ്ഞെന്നും കിരീടം എന്റെ കൈപ്പിടിയിലായെന്നും ഞാൻ കരുതി. പഴയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോയെന്നും, എല്ലാം പുതിയതായിത്തീർന്നുവെന്നും ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അതായത് എന്റെ പഴയ ദുഷിച്ച പ്രകൃതം, ആദാമുജീവൻ എന്നിവയെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ചില മാസങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിച്ചതിനുശേഷം എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്, ആ മാറ്റം ഒരു യുദ്ധത്തിനായി സൈന്യത്തിൽ പേരു ചേർക്കുന്നതുപോലെ മാത്രമാണെന്നും എനിക്ക് ഒരു കിരീടം (ബഹുമതി) കിട്ടണമെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനായി അധ്വാനിക്കേണ്ടതും പോരാടേണ്ടതുമുണ്ടെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

രക്ഷ ഒരു ദാനമാണ്. അത് നാം ശ്വസിക്കുന്ന പ്രാണവായുപോലെ പണമോ വിലയോ കൂടാതെ നേടിയെടുക്കാം. അതിന് മറ്റു വ്യവസ്ഥകളൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഇതിന്റെ മറുവശം, നമുക്കൊരു കിരീടം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നാം അതിനായി പ്രവർത്തിച്ചേ മതിയാകൂ എന്നതാണ്. 1 കൊരിന്ത്യർ 3:11-15 ഞാനിവടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: “ക്രിസ്തുവാകുന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടി

സ്ഥാനമല്ലാതെ ആർക്കും മറ്റൊരടി സ്ഥാനം ഇടുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ആരെങ്കിലും സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, വിലപിടിപ്പുള്ള കല്ലുകൾ, മരം, പൂല്ല്, വൈക്കോൽ എന്നിവ പണിയുന്നുവെങ്കിൽ അവനവന്റെ പണി വെളിപ്പെട്ടുവരും; ആ ദിവസം അതിനെ തെളിവാക്കും, അത് തീയി

നാം വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തുവിനോട് യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നമുക്ക് സകല ശത്രുക്കളുടെ മേലും വിജയം വരിക്കാം. വിശ്വാസികളാണ് ജയാളികൾ.

ലൂടെ വെളിപ്പെട്ടുവരും; ഓരോരുത്തന്റെ പണി ഏതുവിധമുള്ളതാണെന്ന് തീ തന്നെ തെളിയിക്കും. ഒരു വൻ ചെയ്ത പണി നിലനിൽക്കുമെങ്കിൽ അവന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടും. ഒരു വന്റെ പണി കത്തിക്കരിഞ്ഞു പോവുകയാണെങ്കിൽ അവന്നു (പണിയിൽ) നഷ്ടം വരും; എന്നാൽ അവൻ തീയിലൂടെ എന്നപോലെ രക്ഷപ്പെടും.”

ഇതിൽനിന്നും, നമ്മുടെ പണികളെല്ലാം കത്തിയെരിഞ്ഞുപോയാലും നാം രക്ഷപ്പെട്ടേക്കാം എന്നു വ്യക്തമാണ്. അവസാനം, ഒരു വിജയവും പ്രതിഫലവും ഇല്ലാതെയും നികൃഷ്ടവും പരിതാപകരവുമായ ഒരു ജീവിതയാത്ര എനിക്കുണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും, തീയിലൂടെ എന്നവണ്ണം രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഇയ്യോബ് പറഞ്ഞപ്രകാരം “കഷ്ടിച്ച് രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നു.” ലോത്ത് യാതൊരു പണിയും അവശേഷിക്കാതെ സകലവും കത്തിയെരിഞ്ഞ് സോദോമിൽനിന്നു പുറ

ത്തുവന്നതുപോലെ ഒരു വലിയ കൂട്ടം ജനം ഒരു കിരീടവുമില്ലാതെ സ്വർഗത്തേക്കു പോകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അത് ഇപ്രകാരമാണ്: ഒരാൾ സൈന്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, പട്ടികയിൽ പേരുചേർത്ത ആ സമയം മുതൽ അവൻ ആ സൈന്യത്തിലെ ഒരു അംഗമാണ്. അവന് പത്തോളം പതോ വർഷം ആ സൈന്യത്തിൽ അംഗമായിട്ടുതന്നെ കഴിയാം. എന്നാൽ പട്ടികയിൽ പേരുചേർക്കുന്നതു ഒരു കാര്യം, യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതു മറ്റൊരു കാര്യം. പുതിയതായി മാനസാന്തരം ഉണ്ടായവർ ആ പട്ടികയിൽ പേരു ചേർക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ മാത്രമാണ്.

ആരെങ്കിലും സ്വന്തശക്തിയിൽ പോരാടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഭോഷത്തമാണ്. ലോകവും ജഡവും സാത്താനും എല്ലാവരെ സംബന്ധിച്ചും ശക്തിയേറിയതാണ്. എന്നാൽ നാം വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തുവിനോട് യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നമുക്ക് സകല ശത്രുക്കളുടെമേലും വിജയം വരിക്കാം. വിശ്വാസികളാണ് ജയാളികൾ. “ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും നമുക്ക് ജയം നൽകുന്ന ദൈവത്തിനുനന്ദി.” അവനിലൂടെ നാം, ജയാളികളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണ്.

ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത് മനംതിരിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരോടല്ല. കാരണം, അത് അവർക്ക് തികച്ചും അസാധ്യമാണ്. അത് തങ്ങളുടെ പേനാക്കത്തി കൊണ്ട് കാട്ടുമരങ്ങൾ മുറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. എന്നാൽ ഒരു വലിയ പങ്കു ക്രിസ്ത്യാനികളും വരുത്തുന്ന തെറ്റ് ഇതാണ്: തങ്ങൾ ഇതിനോടകം യുദ്ധം ചെയ്തു ജയം നേടി എന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാനുള്ളത് തുഴകൾ വള്ളത്തിൽ വയ്ക്കുക എന്നതാണെന്നും, അപ്പോൾ പ്രവാഹം തങ്ങളെ ഒഴുക്കി ദൈവത്തിന്റെ നിത്യസന്തോസാഗരത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കുമെന്നുമാണ് അവരുടെ ചിന്താഗതി. എന്നാൽ

ശേഷം പേജ് 6-ൽ

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

അല്പകാര്യങ്ങളുടെ ദിവസം 2

ചില വിശ്വാസികൾക്ക് അവർ വീണ്ടും ജനിച്ച ദിവസവും സമയവും വ്യക്തമായി ഓർക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ എനിക്ക് കഴിയില്ല. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ കൃത്യമായി ഏതുവർഷമാണ് ഞാൻ പുതുതായി ജനിച്ചതെന്നുപോലും എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. വീണ്ടും ജനനം എന്നത് കാലക്രമേണയുള്ള ഒരു പ്രക്രിയ ആണെന്നാണോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം? ഒരിക്കലുമല്ല. മരണംവിട്ട് ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവനിലേക്ക് കടക്കുന്നത് നിമിഷനേരംകൊണ്ട് നടക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. എന്നാൽ ദൈവഭയമുള്ള ക്രിസ്തീയ ഭവനങ്ങളിൽ ജനിച്ച് വളർത്തപ്പെട്ട എന്നെപ്പോലെയുള്ള പലർക്കും ആ മഹത്വകരമായ അത്ഭുതം നടന്ന കൃത്യമായ നിമിഷം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

രുടെ നിയന്ത്രണങ്ങൾമൂലം സിനിമ പോലുള്ള ഈ ലോകത്തിന്റെ ഉല്ലാസങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ഇൻഡ്യൻ നാവികസേനയിലെ പരിശീലനത്തിനായി മിലിറ്ററി അക്കാദമിയിൽ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടിലെ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഒന്നും ബാധകമായിരുന്നില്ല.

സാക്ഷ്യം

ഒരു ക്രമേണ ഞാൻ ഒരു ലൗകികനായ ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കിത്തീരുകയും സഭയിൽ പോകുക എന്നത് ഒരു പരിചയം മാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്തെങ്കിലും ആത്മീയബോധ്യമായിരുന്നില്ല എന്ന സഭയിലേക്ക് പോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

ലോകത്തിന്റെ വിനോദങ്ങളും ഉല്ലാസങ്ങളും ആസ്വദിച്ചതിലൂടെ ഒരു നന്മ ഉണ്ടായി! ലോകത്തിന് വാഗ്ദാനം

ദൈവത്തെ ഭോഷ്ക്കു പറയുന്നവനാക്കുകയാണെന്നും, ദൈവത്തെ ഇതിലധികം നിന്ദിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ലെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം എനിക്ക് ബോധ്യമായി.

അങ്ങനെ ഏതാണ്ട് ആറുവർഷക്കാലം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആടി ഉലഞ്ഞശേഷം ഒടുവിൽ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായി. എന്റെ ഈ പ്രത്യേക അനുഭവത്തിൽനിന്നും ഞാൻ എന്താണ് പഠിച്ചത്? രണ്ടുകാര്യങ്ങളാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

ഒന്നാമതായി, വിശ്വാസം ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. രക്ഷയുടെ ഉറപ്പ് ആദ്യമായി എനിക്ക് ലഭിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് ഏതാണ്ട് 19 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുശേഷം 44ൽ അധികം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

രക്ഷയുടെ ഉറപ്പ്

എന്നെപ്പോലെ പലരും അനേകതവണ യേശുക്രിസ്തു തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് വരുവാനായി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇതിൽ ഏത് സന്ദർഭത്തിലാണ് കൃത്യമായും യേശു ഹൃദയത്തിലേക്ക് വന്ന് പുതുജനനം നടന്നതെന്ന് പറയാൻ കഴിയുന്നില്ല.

എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ ഏകദേശം പതിമൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ആദ്യമായി ഞാൻ കർത്താവായ യേശുവിനെ എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കടന്നുവരാനായി ക്ഷണിച്ചത്. ഞാൻ ആദ്യമായി അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേകമായ അനുഭവങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടാകാതിരുന്നതിനാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടുന്ന് ഹൃദയത്തിലേക്ക് വന്നുവോ എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും വീണ്ടും കർത്താവ് എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് വരണം എന്ന് അടുത്ത ചില വർഷങ്ങളിൽ ഞാൻ അനേക തവണ-ഒരു പക്ഷേ ഒരു നൂറുപ്രാവശ്യം-ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഓരോ പ്രാവശ്യവും എനിക്ക് യാതൊരു പ്രത്യേക അനുഭവവും ഉണ്ടായില്ല! അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനാണോ അല്ലയോ എന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയം ഇല്ലായിരുന്നു.

ഞാൻ മാതാപിതാക്കളോടൊത്ത് ഭവനത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അവ

ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം നിലനിൽക്കുന്ന സംതൃപ്തി എന്നിൽ ഉളവാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പൊള്ളയും ശുഷ്കവുമായ താത്കാലിക കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് ഞാൻ വേഗം കണ്ടെത്തി. 1959 ജൂലൈ മാസത്തിലെ ഒരു ദിവസം കൊച്ചിനേ വൽബേസിലെ എന്റെ മുറിയിൽ ഞാൻ ഇരുന്ന് ബൈബിൾ വായിക്കുകയായിരുന്നു.

“എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരുനാളും തള്ളിക്കളയുകയില്ല” എന്ന യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ആറാം അദ്ധ്യായം മൂപ്പത്തി ഏഴാം വാക്യം ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാനിടയായി. മുമ്പ് പലതവണ ആ വാക്യം ഞാൻ വായിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രത്യേകദിവസം ആ വചനം വളരെ ശക്തിയോടെ എന്റെ ഹൃദയത്തെ പിടിച്ചുകുലുക്കി. യേശുവിന്റെ ആ വചനം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയായിരുന്നു. അനേകതവണ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ പങ്ക് നിർവ്വഹിച്ചെങ്കിൽ യേശു അവിടുത്തെ പങ്ക് തീർച്ചയായും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടാവും- അവിടുന്ന് എന്നെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കും, തീർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധ്യമായി അവിശ്വാസമാണ് ഏറ്റവും വലിയ പാപം എന്ന്. (യോഹന്നാൻ 6:9 ശ്രദ്ധിക്കുക) ദൈവത്തിന്റെ ഈ വാഗ്ദാനത്തെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ

എന്നാൽ ഇതിനിടെ ഒരിക്കൽപോലും എന്റെ രക്ഷയെപ്പറ്റി സംശയം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മറ്റ് പല കാര്യങ്ങളും ഞാൻ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ രക്ഷയുടെ കാര്യം ഏറ്റവും ഉറപ്പുള്ള കാര്യമായി നിലനിൽക്കുന്നു. ഒരിക്കലും തെറ്റാത്ത ദൈവവചനത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ എന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നങ്കൂരം ആ ദിവസം ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചതിനാൽ എന്റെ ജീവിതനുക ഒഴുകിപ്പോകാതെ സ്ഥിരതയുള്ളതായി നിലകൊള്ളുകയാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിനിടയിൽ അതിശക്തമായ പലകൊടുങ്കാറ്റുകളുടെയും മദ്ധ്യേ എന്റെ ജീവിതനുക വളരെയധികം ആടിയുലഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും രക്ഷയുടെ ഈ നങ്കൂരം ഉറപ്പോടെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. എനിക്ക് എങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയും? എനിക്ക് ആകെക്കൂടി പറയാൻ കഴിയുന്നത് ഇത്രമാത്രമാണ്: “വിശ്വസിക്കാനുള്ള കൃപ ആ ദിവസം ദൈവം എനിക്കുതന്നു.” വിശ്വാസവും ദൈവത്തിന്റെ ദാനം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്ക് പ്രശ്നംസിപ്പാൻ കഴികയില്ല. നമുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത് താഴ്മയോടെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ്.

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പോരാട്ടം

(4-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

നമുക്ക് പ്രവാഹം മുറിച്ചുകടക്കേണ്ട തായിട്ടുണ്ട്; എങ്ങനെയാണ് സൂക്ഷ്മ തയോടെ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതെന്നും നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പോരാട്ടത്തിന് ആരംഭംകുറിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ഒരു സംഘട്ടനവും പോരാട്ടവുമാണ്. അത് എത്ര നേരത്തേ നാം കണ്ടെത്തുന്നുവോ അത്രയും നന്ന്.

ദൈവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത യാതൊരു നുഗ്രഹവും ഈ ലോകത്തിലില്ല. മഹത്തായതും ഉന്നതവുമായ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും ദൈവം പങ്കുചേർന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. ദൈവവും മനുഷ്യനും ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ജയം ഉണ്ടാവുന്നു. നാം അവിടുത്തെ സഹപ്രവർത്തകരാണ്. ഉദാഹരണമായി നദിയുടെ മുകളിൽ നാല്പത് അടി പൊക്കത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മില്ല് നദിയിലെ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ എത്രയധികം മൂലധനം മുടക്കിയാലും സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അത് നാല്പത് അടി താഴ്ത്തുമ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നാം ലോകത്തെ ജയിക്കാൻ പോകുന്നുവെങ്കിൽ നാം ദൈവവുമായി ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൃപയുടെ എല്ലാ പ്രഭാവത്തെയും ഫലവത്താക്കിത്തീർക്കുന്നത് അവിടുത്തെ ശക്തിയാണ്.

ഫ്രഡറിക് ഡഗ്ലസ് എന്ന മഹാനായ അടിമവാഗ്മി തന്റെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഇരുളടഞ്ഞിരിക്കുന്നതായിക്കണ്ടിട്ട് ഒരിക്കൽ തന്റെ ദുഃഖം നിറഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “വെള്ളക്കാരൻ നമുക്കെതിരാണ്, ഭരണാധികാരികൾ നമുക്കെതിരാണ്, കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമുക്കെതിരാണ്. കറുത്ത വർഗ്ഗത്തിന് യാതൊരാശയ്ക്കും വകയില്ല. ഞാൻ അതിദുഃഖിതനാണ്.”

അപ്പോൾ ശ്രോതാക്കളിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീ എഴുന്നേറ്റു ചോദിച്ചു, “ഫ്രഡറിക്, ദൈവം മരിച്ചു പോയോ?”

എന്റെ സുഹൃത്തേ, ദൈവത്തെ നിങ്ങൾ ഗണ്യമാക്കുമ്പോൾ ഒരു വ്യത്യാസം ഉണ്ടാവുന്നു.

അനേകം യുവവിശ്വാസികളും ഈ പോരാട്ടം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ധൈര്യഹീനരായിത്തീരുന്നു. അവർ ക്രിസ്തീയതയുടെ അന്തസ്സത്ത ഉൾക്കൊള്ളാതെ, ദൈവം തങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ഒരു ധൈര്യം പകരുന്ന അടയാളമായി അവർ കണക്കാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശത്രുവിന്റെ (സാത്താൻ) കെണിയിൽ നിന്ന് ഒരു ആത്മാവു രക്ഷപ്പെട്ടാലുടൻ വീണ്ടും

കുടുക്കുവാൻ അവൻ നടപടികളെടുക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിക്കും. ഏറ്റവും ഘോരമായ ആക്രമണങ്ങൾ നടക്കുന്നത് ഏറ്റവും ശക്തമായ കോട്ടകളിലാണ്. യുവവിശ്വാസി ഘോരമായ പോരാട്ടത്തിലേക്ക് നടത്തപ്പെടുന്നു എന്നത് തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ സുനിശ്ചിതമായ തെളിവാണ്. ആവശ്യഘട്ടത്തിൽ ദൈവം അവനെ കൈവെടിയുകയില്ല.

എങ്ങനെയാണ് സൂക്ഷ്മ തയോടെ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതെന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ഒരു സംഘട്ടനവും പോരാട്ടവുമാണ്. അത് എത്രയും നേരത്തേ കണ്ടെത്തുന്നുവോ അത്രയും നന്ന്.

പുരാതനകാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ ജനം ശത്രുക്കളാൽ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവം അവരെ കൈവെടിയായിരുന്നതുപോലെ.

ഒരേയൊരു പൂർണ്ണ ജയാളി

“കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാകയാൽ, നിങ്ങളിൽ ഉള്ളവൻ ലോകത്തിൽ ഉള്ളവനേക്കാൾ വലിയവനാകയാൽ, നിങ്ങൾ അവരെജയിച്ചിരിക്കുന്നു.” ലോകത്തെ കീഴടക്കിയ ഒരേയൊരു മനുഷ്യൻ-പൂർണ്ണ ജയാളി-യേശുക്രിസ്തുവായിരുന്നു. “നിവൃത്തിയായി” എന്ന് അവൻ ക്രൂശിൽ വച്ച് അട്ടഹസിച്ചപ്പോൾ, അത് ഒരു ജേതാവിന്റെ അട്ടഹസമായിരുന്നു. അവൻ സകല ശത്രുവിനെയും ജയിച്ചു. അവൻ ശത്രുവിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും വിജയശ്രീലാളിതനാവുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എനിക്ക് അതേ ജീവൻ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ലോകത്തിലെ ഏതൊരു ശക്തിയേക്കാളും വലിയ ശക്തിയാണ് എനിക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ ശക്തി കൊണ്ട് ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധിക്കുക, ഈ ലോകത്തിൽ മാനുഷികമായതെല്ലാം പരാജയപ്പെടുന്നു. തന്റെ നോട്ടം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റുന്ന അതേ നിമിഷം ഓരോരു

ത്തനും പരാജയപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിൽ എല്ലാവരും പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അബ്രഹാം പരാജയപ്പെട്ടു. മോശ പരാജയപ്പെട്ടു. ഏലിയാവ് പരാജയപ്പെട്ടു. വളരെ പ്രശസ്തരും ശക്തരുമായിരുന്നവരുടെ കാര്യമെടുത്താൽത്തന്നെ, അവരുടെ നോട്ടം ദൈവത്തിൽ നിന്നു മാറ്റിയ അതേ നിമിഷത്തിൽ, അവർ മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ബലഹീനരായിത്തീർന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാഹാത്മ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ മേഖലയിൽതന്നെ പരാജയപ്പെട്ടു.

അതിന്റെ കാരണം, ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നത്, അവർ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരല്ലായിരുന്നു എന്നതാണ്. അബ്രഹാം വിശ്വാസത്തിൽ ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു, എന്നാൽ അവൻ അതിൽതന്നെ പരാജയമടഞ്ഞു. അവിശ്വാസം മൂലം അവൻ തന്റെ ഭാര്യയെപ്പറ്റി വ്യാജം പറഞ്ഞു. മോശ തന്റെ സൗമ്യതയിലും താഴ്മയിലും ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ അതിൽത്തന്നെ പരാജയപ്പെട്ടു-അവൻ കോപിച്ചു. അവനു തന്റെ സംയമനം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ ദൈവം അവനെ വാഗ്ദത്തനാട്ടിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചില്ല.

അവൻ “ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ” എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടതും, അവൻ പ്രബലനും ദൈവശക്തി പ്രാപിച്ചവനുമായിരുന്നതുമൊക്കെ എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ സംസാരത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ അവനു വാഗ്ദത്തനാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാനായില്ല. ഏലിയാവ് തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ ശക്തിയിലും ധൈര്യത്തിലും ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ ഒരു ഭീരുവായിത്തീർന്നു. അവൻ തന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും ധീരനായിരുന്നു. അവൻ ആഹാബിന്റെയും രാജസദസ്സിന്റെയും ബാൽ പ്രവാചകന്മാരുടെയും മുമ്പിൽ ധൈര്യത്തോടെ നിന്നു. എന്നാൽ ഇസബേൽ കൊല്ലുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവൻ മരുഭൂമിയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അവിടെ ചുരൽച്ചെടിയുടെ കീഴിലിരുന്നു തനിക്കു മരിച്ചാൽ മതിയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പത്രൊസ് തന്റെ ധീരതയിൽ ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കൊച്ചു വേലക്കാരി അവനെ ഭയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവൻ തികച്ചും പതറിപ്പോയി. അവൾ അവനോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ അവൻ വിറയ്ക്കുവാനും, തനിക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞുകൂടേന്ന് ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി. പെന്തക്കോസ്തനാളിൽ പത്രൊസ് പ്രസംഗിക്കുന്നതു ആ കൊച്ചുവേലക്കാരികാണെന്ന സമയത്തു ഞാനും അവളെ

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്താൻ ചിലപ്പോൾ ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അവൾ പറഞ്ഞതായി ഞാൻ സങ്കല്പിക്കുന്നു. “ആ മനുഷ്യനെ മാറ്റി മറിച്ചത് എന്താണ്? കുറച്ചു ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പ് എന്നെ ഭയപ്പെട്ട അവൻ ഇപ്പോൾ യരുശലേംകാരുടെ മുമ്പിൽ നിന്ന്, ഈ യഹൂദന്മാരിൽ യേശുവിന്റെ കൊലക്കുറ്റം ചുമത്തുന്നു.” ഗുരുവിൽ നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റിയ നിമിഷം അവൻ പരാജയപ്പെട്ടു. ആരായാലും അതുതന്നെ സംഭവിക്കും.

ഒരുവൻ ഏറ്റവും ശക്തനായാൽ പോലും, അവനിൽ ക്രിസ്തുവില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഒരു പരാജയമാണ്. പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യനായിരുന്ന യോഹന്നാൻ തന്റെ സൗമ്യതയിൽ ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു.

എങ്കിലും നാം കാണുന്നത്, സാമാന്യ ആതിഥ്യ മര്യാദ പാലിക്കാതിരുന്ന ഒരു ചെറിയ പട്ടണത്തെ ആകാശത്തു

ഒരാൾ സൈന്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, പട്ടികയിൽ പേരുചേർക്കുന്നതു ഒരു കാര്യം, യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതു മറ്റൊരു കാര്യം. പുതിയതായി മാതസാന്തരം ഉണ്ടായവർ പട്ടികയിൽ പേരുചേർക്കപ്പെട്ട വരെപ്പോലെ മാത്രമാണ്.

നിന്നു തീ ഇറക്കി നശിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ചിത്രമാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു നോട്ടം മാറ്റിയാൽ

ആരും തോൽവിയടയും. സംശയമില്ല. (തുടരും)
മൊഴിമാറ്റം: സുഭാഷ് എസ്., തിരുവനന്തപുരം.

നിഗളവും താഴ്മയും

യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. “മനുഷ്യനിൽ ആശ്രയിച്ച് ജഡത്തെ തന്റെ ഭുജമാക്കി ഹൃദയം കൊണ്ട് യഹോവയെ വിട്ടുമാറുന്ന മനുഷ്യൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ” (യിരെമ്യാവ് 17:5)

സ്വന്തശക്തിയിൽ ഊന്നരുത്. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതു ചെയ്യുക. പോരായ്മയുള്ളത് അവിടുന്ന് പരിഹരിച്ചുതരും.

ലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ചെറിയവനായിരിക്കുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കരുത്. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും ലജ്ജിക്കരുത്.

“ഉണാനി തന്റെ ഉണാനത്തിൽ പ്രശംസിക്കരുത്. ബലവാൻ തന്റെ ബലത്തിൽ പ്രശംസിക്കരുത്. ധനവാൻ തന്റെ ധനത്തിലും പ്രശംസിക്കരുത്.” (യിരെമ്യാവ് 9:23)

“എല്ലാവരും തമ്മിൽത്തമ്മിൽ കീഴടങ്ങി താഴ്മ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. ദൈവം നിഗളികളോട് എതിർത്തു

നിൽക്കുന്നു. താഴ്മയുള്ളവർക്കോ കൃപ നൽകുന്നു” 1 പത്രോസ് 5:5)

ധനത്തിലോ, ഏറെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള സുഹൃത്തുക്കളിലോ പുകഴരുത്. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം തരുന്ന, അതിലുപരി തന്നെതന്നെ തരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിലായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ.

സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആത്മപ്രശംസ അരുത്. ഒരു ചെറിയ രോഗത്തിന് സൗന്ദര്യത്തെ വൈരുദ്ധ്യമാക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ.

നിങ്ങളുടെ കഴിവിലോ സാമർത്ഥ്യത്തിലോ അഹങ്കരിക്കരുത്. പ്രകൃത്യാ നിങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം തന്നെ, എല്ലാ നല്ലദാനങ്ങളും നൽകിയ, ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അത് പ്രസാദകരമായിരിക്കുകയില്ല. മറ്റുപലരേക്കാളും നിങ്ങൾ ഭേദമാണെന്ന ചിന്തയെ നിരാകരിക്കുക. നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്ന ദൈവം അത്തരം നിഗളചിന്തകൾമൂലം അവരെക്കാൾ മോശമായി നിങ്ങളെ കണക്കാക്കും.

നമ്മുടെ നന്മ പ്രവൃത്തികളെക്കുറി

ച്ചുള്ള പ്രശംസ നിരർത്ഥകമാണ്. കാരണം നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നമ്മുടേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാം. നിങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടെന്നു കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരിൽ അതിനെക്കാൾ നന്മയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുക. ഇതു നിങ്ങളെ താഴ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കും. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ നീതിബോധം കുറവുള്ള ആളായി സ്വയം കണക്കാക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. പക്ഷേ മറിച്ചു കരുതിയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടും.

താഴ്മയുള്ളവർ സമാധാനത്തിൽ വസിക്കും. നിഗളികളോ? അവർ സദാ അസുഖമുടേയും കോപത്തിന്റെയും തടവറയിലായിരിക്കും.

(‘ദി ഇമിറ്റേഷൻ ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ്’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്)

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

ജോർജ്ജ് വൈറ്റ്ഫീൽഡ്:

ജീവിച്ചിരുന്നതായി ക്രിസ്ത്യന്മാരും

മരിക്കുന്നതായി ലാഭികളും

ലോകത്തിൽ തന്റെ വേല ചെയ്തു വാൻ ദൈവം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളെ നാം സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. യെരിഹോ കോട്ടയുടെ പതനത്തിനു മുമ്പ് യിസ്രായേൽ ജനം ഊതിയ ആട്ടിൻകൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള കാഹളം, സിസേരയെ വധിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച ആ ചുറ്റിക, ഗോലിയാത്തിനെ വിഴ്ത്തിയ ആ കവിണയും കല്ലും - ഇത്തരം ദൈവിക ഉപകരണങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ താൽപര്യമില്ലാത്തവർ ഹൃദയശൂന്യരാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പതിനെട്ടാം ശതകത്തിൽ ദൈവം ഉപയോഗിച്ച ശക്തരായ സുവിശേഷകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജോർജ്ജ് വൈറ്റ്ഫീൽഡ് ഈ വിധത്തിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ദൈവിക ഉപകരണമാണ്.

1714 ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിഖ്യാതമായ ഗ്ലൗസെസ്റ്ററിൽ വൈറ്റ്ഫീൽഡ് ഭൂജാതനായി. ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിളിന്റെ പരിഭാഷകനായ വില്യം ടിൻഡേൽ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താവായ ഹൂപ്പർ തുടങ്ങിയവർക്ക് ജന്മനൽകിയ ആ പട്ടണത്തിൽ വൈറ്റ്ഫീൽഡും ജനിച്ചു എന്നുള്ളത് തികച്ചും യാദൃച്ഛികം എന്ന് കരുതിക്കൂടാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളാൽ പെറ്റി നമുക്ക് വളരെയൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. വൈറ്റ്ഫീൽഡിന്റെ മാതാവ് ഗ്ലൗസെസ്റ്ററിൽ 'ബെൽ ഇൻ' എന്ന പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ നടത്തിയിരുന്നു. മഹാത്മാരായ മറ്റുപലരെയും പോലെ തികച്ചും സാധാരണ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ജനിച്ചവളാണെന്നു ജോർജിന് ദൈവഭക്തിയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിനായുള്ള വെല്ലുവിളികൾ തുലോം കുറവായിരുന്നു. സമപ്രായ

മാതൃ ജോർജ്ജ്

ക്കാരായമറ്റു പലകുട്ടികളെയുംപോലെ 'നൂണപറയുന്നതും, വൃത്തികെട്ട സംസാരവും, പരിഹാസവും ഒക്കെ തന്റെ കൂടെപ്പിറപ്പായിരുന്നു' എന്ന് വൈറ്റ്ഫീൽഡ് തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നുണ്ട്. പതിനഞ്ചുവയസ്സുവരെ

സ്വന്തം സാമ്പത്തിക പരാധീനതയെ തുടർന്ന് അടയ്ക്കേണ്ടിവന്നതിനാലും ഒരു സ്നേഹിതന്റെ പ്രേരണയാലും പതിനെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഉപരിപഠനത്തിനായി ജോർജ്ജ് ചേരാനിടയായി.

ഓക്സ്ഫോർഡിലെ നാളുകൾ വൈറ്റ്ഫീൽഡിന്റെ ജീവിതത്തിലെ

പതിനെട്ടാം ശതകത്തിൽ ദൈവം ഉപയോഗിച്ച ശക്തരായ സുവിശേഷകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജോർജ്ജ് വൈറ്റ്ഫീൽഡ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദൈവിക ഉപകരണമാണ്. തന്നെ അയച്ചവന്റെ വേലപൂർത്തിയാക്കുവരെ മരണത്തിന് വൈറ്റ്ഫീൽഡിനെ കിഴക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ചീട്ടുകളിച്ചും, നാടകങ്ങൾകണ്ടും, ചപ്പുചവറുകൾ വായിച്ചും, ദൈവികാരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കാതെയും താൻ നാളുകൾ കഴിച്ചു. ദരിദ്രകുടുംബത്തിലാണ് വളർന്നതെങ്കിലും ഗ്ലൗസെസ്റ്റർ പട്ടണത്തിലെ സൗജന്യ ഗ്രാമർസ്കൂളിൽ പഠിക്കാനുള്ള അവസരം കിട്ടി. പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം നിർത്തിയ ജോർജ്ജ് ലാറ്റിനുംഗ്രീക്കുമായുള്ള ബന്ധം കുറേക്കാലത്തേക്ക് ഉപേക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വന്തം നടത്തിപ്പിൽ അമ്മയെ സഹായിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ട ആബാലൻ ഒന്നര വർഷം പാത്രങ്ങൾ കഴുകുകയും മുറികൾ വൃത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കുലിപ്പണിക്കാരനായി. അമ്മയുടെ

വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. നേരത്തേതന്നെ ആത്മീയവിഷയങ്ങളിൽ കുറെ യാതൊരു താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും യഥാർത്ഥക്രിസ്തീയബോധ്യങ്ങൾ തനിക്ക് ലഭിച്ചത് ഈ കാലത്തായിരുന്നു. ഒഴിവുസമയത്ത് പട്ടണത്തിലെ ജയിൽ സന്ദർശിക്കാനും തടവുപുള്ളികൾക്ക് വായിച്ചുകൊടുക്കാനും ജോർജ്ജ് സമയം കണ്ടെത്തി. ജോൺവെസ്ലിയെയും സഹോദരനായ ചാൾസിനെയും പരിചയപ്പെടുന്നത് ഈ കാലത്താണ്. ഈ ചെറുപ്പക്കാരുൾപ്പെടുന്ന ആത്മീയ തൽപരരുടെ കൂട്ടത്തിനാണ് ആദ്യമായി 'മെഥോഡിസ്റ്റുകൾ' എന്ന പേർ കിട്ടിയത്. ക്രമമായും ചിട്ടയായും ജീവിക്കാൻ അവർ കാണിച്ച ഉത്സാഹ

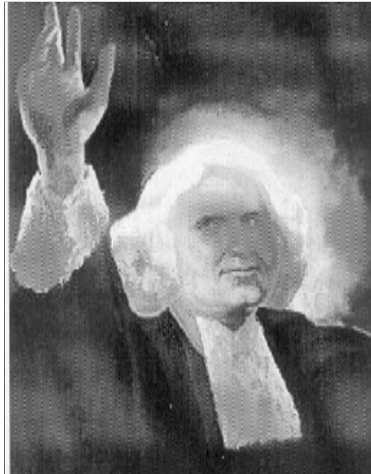
ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

മാണ് അല്പം പരിഹാസച്ചുവയുള്ള ഈ പേര് അവർക്ക് സമ്മാനിച്ചത്. തോമസ് കെമ്പിസ് തുടങ്ങിയ കത്തോലിക്കാ സന്യാസികളുടെ ധ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച ജോർജ് വൈറ്റ് ഫീൽഡ് സന്യാസ ജീവിതത്തിലേക്ക് വളരെയധികം ആകർഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വയത്യാഗത്തിന്റെയും ലളിതജീവിതത്തിന്റെയും പാതയിലൂടെ ആത്മീകപുരോഗതി നേടാം എന്നുള്ള ചിന്തയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്നത്. എന്നാൽ കൃപയാൽ സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്ന രക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്കൗൾ, വിലയും ലോ, ബാക്സ്റ്റർ തുടങ്ങിയവരുടെ രചനകൾ വായിക്കാൻ ഇടയായത് വൈറ്റ് ഫീൽഡിന്റെ ജീവിതദിശതിരിച്ചുവിടാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി ദൈവവചനമായ ബൈബിൾ മുഴക്കാലിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് വലിയൊരു അനുഭവമായിരുന്നു. ദിനംപ്രതി പുതയായി ദൈവിക വെളിച്ചവും, ജീവനും, ശക്തിയും ഉയരത്തിൽ നിന്നു പ്രാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സൗജന്യമായ ദൈവകൃപയുടെ ഉപദേശം ആഴമായി തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പതിയാൻ ഇടയായി. 1736 ൽ ഇരുപത്തി രണ്ട് വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ വൈറ്റ് ഫീൽഡ് ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായുള്ള സഭയുടെ പ്രവർത്തകനായി. ആദ്യത്തെ പ്രസംഗം ജന്മസ്ഥലമായ ഗ്ലൗസെസ്റ്ററിൽതന്നെ യായിരുന്നു. പള്ളിനിറയെ കേൾവിക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ ശക്തിയോടെ ദൈവവചനം സംസാരിക്കാൻ ഇടയായ ആകന്നിപ്രസംഗത്തിലൂടെ പതിനഞ്ചുപേരെങ്കിലും ഉണർത്തപ്പെട്ടതായി വൈറ്റ് ഫീൽഡിന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടശേഷമാണ് വൈറ്റ് ഫീൽഡ് ഓക്സ്ഫോർഡിൽ നിന്നും ബിരുദം എടുത്തത്. തുടർന്ന് വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇടവക ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തു. ഈ കാലഘട്ടം വൈറ്റ് ഫീൽഡിനെ പ്രശസ്തനായ ഒരു സുവിശേഷ പ്രസംഗകനാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. തികച്ചും വാഗ്മിയായ ഒരുവൻ കലർപ്പില്ലാത്ത സുവിശേഷം ആകർഷകമായ വിധത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നത് ലണ്ടൻ നിവാസികൾക്ക് പുതുമയായിരുന്നു. ലണ്ടനിൽ നിന്നും ഡബ്ലിന് എന്ന ഗ്രാമീണ ഇടവകയിലേക്ക് രണ്ടുമാസത്തേക്ക് പോയസമയത്താണ് അമേരിക്കയിലെ ജോർജിയയിലേക്ക് പോകാ

നുള്ള ക്ഷണം ലഭിച്ചത്. അവിടെ കൂടി യേറ്റുകാരുടെ മക്കൾക്കായി സ്ഥാപിച്ച ഒരു അനാഥാലയത്തിന്റെ മേൽനോട്ടവും വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. 1737 ൽ ജോർജിയയിലേക്ക് കപ്പൽകയറിയ വൈറ്റ് ഫീൽഡ് ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം മടങ്ങിവന്നു. ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ശുശ്രൂഷകരിൽ നല്ലൊരു പങ്ക് തനിക്കെതിരേ തിരിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന സത്യം അപ്പോഴാണ് വൈറ്റ് ഫീൽഡ്

എറിഞ്ഞടങ്ങിയ നക്ഷത്രം:
ജോർജ് വൈറ്റ് ഫീൽഡ്

മനസ്സിലാക്കിയത്. മാനസാന്തരത്തിന്റെയും വീണ്ടും ജനനത്തിന്റെയും ഉപദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ശിശുസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ അനാവശ്യമായിക്കരുതിയ അവർ ജോർജ് വൈറ്റ് ഫീൽഡിനെ മതഭ്രാന്തനായി മുദ്രകുത്തി. തനിക്ക് നേരത്തെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനായി തുറന്നുകൊടുത്തിരുന്ന പള്ളികൾ ഓരോന്നായി വൈറ്റ് ഫീൽഡിനു നേരെ കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടു. അക്രൈസ്തവമായ ദുരുപദേശങ്ങൾ പോലും വച്ചുപൊരുപ്പിച്ചിരുന്ന സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പാപപരിഹാരബലി, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ കാര്യമായ സത്യങ്ങൾ പ്രഘോഷിച്ച വൈറ്റ് ഫീൽഡിനെ തള്ളിപ്പറയാൻ മടിച്ചില്ല. ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിനുള്ളിൽ വൈറ്റ് ഫീൽഡിന് ഇടമില്ലാതാകുകയായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് തുറസ്സായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പരസ്യയോഗങ്ങൾ നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായത്. വൈറ്റ് ഫീൽഡിന്റെ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയിലെ സുപ്രധാനമായ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു

അത്. സമൂഹത്തിലെ ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ ഒരു ആരാധനയിലും പങ്കെടുക്കാതെ ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങൾ അലസമായി ചെലവഴിച്ചിരുന്നതിനാൽ പള്ളികളുടെ നാലുഭിത്തികൾക്കുള്ളിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ കൊണ്ട്, അവരെ നേടുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് 'വീഥികളിലും തെരുക്കോണുകളിലും നിന്നുകൊണ്ട് 'യജമാന്റെ കല്യാണസദ്യയ്ക്കുവരുവാനായി' ആൾക്കാരെ നിർബന്ധിക്കാൻ വൈറ്റ് ഫീൽഡിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. 1739 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ ബ്രിസ്റ്റലിനടുത്തുള്ള കിംഗ്സ് വുഡ് എന്ന സ്ഥലത്ത് ഏകദേശം നൂറുപേരോളം വരുന്ന ഖനിത്തൊഴിലാളികളോട് മത്തായിസുവിശേഷം അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പ്രാരംഭവചനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള പ്രസംഗമായിരുന്നു പരസ്യയോഗങ്ങളുടെ തുടക്കം. ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള കേൾവി അനേകരെ ആഴമായ പാപബോധത്തിലേക്കും മാനസാന്തരത്തിലേക്കും നടത്തി. വൈറ്റ് ഫീൽഡിന്റെ പരസ്യയോഗങ്ങൾക്ക് എല്ലായിടത്തും ജനത്തിരക്കുണ്ടായി. പലപ്പോഴും ഇരുപതിനായിരത്തോളം പേർ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തോട് എന്തു സംസാരിക്കണം എന്ന റിയാത്ത ആന്തരികസംഘർഷങ്ങളുടെ സന്ദർഭങ്ങൾ നിരവധിയായിരുന്നു! 'എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും' എന്ന കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അനുഭവിച്ച സന്ദർഭങ്ങളായിരുന്നു അവ. പരസ്യയോഗങ്ങൾക്കായി വൈറ്റ് ഫീൽഡിനെ നിർബന്ധിച്ച പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം ലണ്ടനിൽവച്ച് 1739-ൽ പള്ളിയിലെ പ്രസംഗപീഠം അധികാരികൾ നിഷേധിച്ചതായിരുന്നു. കാലാവസ്ഥ അനുകൂലമായിരുന്ന എല്ലാ സമയത്തും വർഷത്തിലുടനീളം തുറസ്സായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വൈറ്റ് ഫീൽഡ് സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. ഉച്ചഘോഷിണികൾ ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് മുപ്പതിനായിരം പേരോട് ഫലപ്രദമായി എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് ഇന്നും ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് അത്ഭുതവിഷയമാണ്.

ഏതെങ്കിലും ഒരു ആരാധനാസ്ഥലത്ത് പോകാൻ താൽപര്യമില്ലാതിരുന്ന നൂറുകണക്കിനാളുകൾ വിവിധസ്ഥലങ്ങളിൽ അധികം ശ്രദ്ധയോടെ ദൈവവചനം കേൾക്കാൻ ഇടയായി. തീയിൽനിന്നും വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

കൊള്ളികളെപ്പോലെ ആയിരങ്ങൾ സാത്താന്റെ പിടിയിൽനിന്നും മോചിതരായി. ജോർജ്ജ് വൈറ്റ്ഫീൽഡിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരുവനെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിന് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നതാണ് ദുഃഖകരമായ സത്യം. 1739 മുതൽ 1770ൽ മരണസമയം വരെയുള്ള ദീർഘമായ മൂപ്പത്തി ഒന്ന് വർഷങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയിലായിരുന്നു വൈറ്റ്ഫീൽഡ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിർമ്മല സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രസംഗകനായി എപ്പോഴും യജമാനന്റെ സേവനത്തിലായിരുന്നു ഈ വിശ്വസ്തദാസൻ. ഒരു സുവിശേഷകൻ എന്ന നിലയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ, സ്കോട്ട്ലണ്ടിലോ, വെയിൽസിലോ, വൈറ്റ്ഫീൽഡ് സന്ദർശിക്കാത്ത ഒരു സ്ഥലവും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. മൂപ്പത്തിയൊന്ന് വർഷത്തിനിടയിൽ പതിനെണ്ണായിരം സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തതായി കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അറ്റ്ലാന്റിക് സമുദ്രം കടന്ന് ഏഴുപ്രാവശ്യം അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലേക്ക് സുവിശേഷവുമായി യാത്ര ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്യന്തം ക്ലേശകരമായ കടൽയാത്രയിലൂടെ ബോസ്റ്റണിലും, ന്യൂയോർക്കിലും ഫിലഡൽഫിയയിലും ഒക്കെ ആയിരക്കണക്കിന് ശ്രോതാക്കളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷവുമായി അദ്ദേഹം അഭിമുഖീകരിച്ചു. സ്കോട്ട്ലണ്ട് പതിനാലു പ്രാവശ്യവും, അയർലന്റ് രണ്ടുപ്രാവശ്യവും സന്ദർശിച്ചു. തിരക്കുള്ള പ്രസംഗപര്യടനത്തിനിടയിലും ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള നിരവധിപേരുമായി കത്തിലൂടെ സമ്പർക്കം പുലർത്താനും വൈറ്റ്ഫീൽഡ് സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഇത്രയധികം അദ്ധ്വാനം ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിന് എങ്ങനെ സാധ്യമായി എന്നത് ഇന്നും അത്ഭുതകരമായി നിലനിൽക്കുന്നു. തന്നെ അയച്ചവന്റെ വേലപൂർത്തിയാക്കും വരെ മരണത്തിന് വൈറ്റ്ഫീൽഡിനെ കീഴടക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ അന്ത്യം പെട്ടെന്നായിരുന്നു. 1770 സെപ്റ്റംബർമാസം 29-ാം തീയതി ഒരു ഞായറാഴ്ച വടക്കേ അമേരിക്കയിലെ ന്യൂബറിപോർട്ട് എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ച് പെട്ടെന്നായിരുന്നു അന്ത്യം. അമ്പത്തൊമ്പതുവയസ്സുമാത്രമായിരുന്നു അപ്പോൾ പ്രായം. യജമാനന്റെ വേലയിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള അന്ത്യം. പെട്ടെന്നുള്ള മരണം ക്ഷണത്തിൽ തേജസ്സിലേക്കുള്ള യാത്രയാണ് എന്ന് താൻ കൂടെക്കൂടെ പറയുമായിരുന്നു. രോഗിയായിക്കിടന്ന് മറ്റുള്ളവരാൽ ശുശ്രൂഷ

ക്കപ്പൊൻ ഒരിക്കലും താൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ആ ആഗ്രഹം നിരവേറി. മരണത്തിന്റെ തലേദിവസം ന്യൂബറിപോർട്ടിൽ ഞായറാഴ്ച പ്രസംഗിക്കാനായി കുതിരപ്പുറത്ത് യാത്രചെയ്യവേ വഴിമധ്യേ ഒരു സ്ഥലത്ത് പ്രസംഗിക്കാനുള്ള ഒരു ക്ഷണം നിരസിക്കാൻ വൈറ്റ്ഫീൽഡിന് മനസ്സുതോന്നിയില്ല. നന്നേ ക്ഷീണിതനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തോട് ഒരു സ്നേഹിതൻ വിശ്രമിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

“ഞാൻ പോകുന്നു. എനിക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശ്രമത്തിലേക്ക്. മാഞ്ഞുപോകാത്ത തേജസ്സിൽ ഉയിർക്കുവാനായി തൽക്കാലത്തേക്ക് വിടപറയുന്നു.”
-ജോർജ്ജ് വൈറ്റ്ഫീൽഡ്

കുപ്പുകൈകളുമായി ഉയരത്തിലേക്ക് ദൃഷ്ടികൾപായിച്ച് ആ ദൈവഭൃത്യൻ പറഞ്ഞു: “കർത്താവായ യേശുവേ! ഞാൻ അവിടുത്തെ വേലയിൽ തളർന്നിരിക്കുന്നു എങ്കിലും അവിടുത്തെ വേല എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഒട്ടും തളർത്തിയിട്ടില്ല. ഞാൻ എന്റെ ഓട്ടം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടെ നിന്റെ സുവിശേഷസത്യത്തിന് പരസ്യസാക്ഷിയായി നിൽക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുമോ? അതിനുശേഷം ഞാൻ വീട്ടിൽ എത്തി മരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്.” ദൈവം ഈ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. ഒരു വലിയ പുരുഷാരത്തോട് ഏകദേശം രണ്ട് മണിക്കൂറോളം 2 കൊരിന്ത്യർ 13ന്റെ അഞ്ചാംവാക്യം ആധാരമാക്കി വൈറ്റ്ഫീൽഡ് പ്രസംഗിച്ചു. മൂപ്പത്തിയൊന്നുവർഷം നീണ്ടുനിന്ന സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങളുടെ ഉചിതമായ പരിസമാപ്തിയായിരുന്നു ആ അവസാനപ്രസംഗം. ആ പ്രസംഗം ശ്രദ്ധിച്ച ഒരാൾ വൈറ്റ്ഫീൽഡിന്റെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. “ആത്മാവ് ഒരുക്കമുള്ളതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജഡം എത്രയും ബലഹീനമായിരുന്നു. ഒരുവാക്കും ഉച്ചരിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ ചില മിനിറ്റുകൾ തികഞ്ഞ നിശ്ശബ്ദത. ദൈവനാമത്തിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി സംസാരിക്കാനുള്ള ശക്തിക്കായുള്ള കാത്തുനിൽപ്പ്. ദൈവശക്തിലഭിച്ചവനായി ഒരുപക്ഷേ

തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ പ്രസംഗം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.” ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ “ഞാൻ പോകുന്നു. എനിക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശ്രമത്തിലേക്ക്. എന്റെ ജീവിതമാകുന്ന സൂര്യൻ അനേകർക്ക് വെളിച്ചം പകർന്നു. ഇപ്പോൾ അത് അസ്തമിക്കാൻ പോകുന്നു.-അല്ല, മാഞ്ഞുപോകാത്ത തേജസ്സിൽ ഉയിർക്കുവാനായി തൽക്കാലത്തേക്ക് വിടപറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കാനായി എന്നും ജീവിച്ചിരിക്കാൻ എനിക്ക് കൊതിയാവുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ മരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ചേരുവാനത്രേ. ചെയ്തുതീർക്കാനുള്ള ബൃഹത്തായ വേല മുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ട്, സ്വർഗ്ഗീയമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഹൃദയം വയ്ക്കാത്ത ആയിരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിങ്ങുന്ന ഓർമ്മയുമായി ഞാൻ തൽക്കാലം വിടപറയുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കും.”

പ്രസംഗശേഷം ഒരു സ്നേഹിതനോടൊത്ത് അത്താഴം. നന്നേ ക്ഷീണിതനായി ന്യൂബറിപോർട്ടിലേക്ക് യാത്ര. അവിടെയെത്തി നേരത്തെ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. ആ ഉറക്കം നിത്യനിദ്രയായിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് കാലത്താണ് വൈറ്റ്ഫീൽഡിന്റെ മരണവാർത്ത ലോകം അറിഞ്ഞത്. തന്റെ സമയം ആയപ്പോൾ ആ വിശ്വസ്തദാസൻ തികച്ചും ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. ജോർജ്ജ് വൈറ്റ്ഫീൽഡിന്റെ ഭൗതികശരീരം തന്നെ പ്രസംഗിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന പള്ളിയുടെ പ്രസംഗപീഠത്തിന്റെ കീഴെയുള്ള ഒരു അറയിൽ തന്നെ സംസ്കരിച്ചു.

ജോർജ്ജ് വൈറ്റ്ഫീൽഡിന്റെ കുടുംബജീവിതത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് വളരെ കുറച്ചു വിവരങ്ങളേ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളൂ. ജെയിംസ് എന്നുപേരുള്ള ഒരു വിധവയെ അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചെങ്കിലും ചില വർഷങ്ങൾക്ക്ശേഷം അവർ മരണമടയുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകുത്തുകളിൽ ഭാര്യയെപ്പറ്റിയുള്ള അപൂർവ്വം സൂചനകൾ അത്രസന്തുഷ്ടമല്ലാത്ത ഒരു ദാവത്യജീവിതത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. തനിക്ക് ജഡപ്രകാരം മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ പേര് നിലനിർത്തുവാൻ സന്താനങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്ന ഈ സുവിശേഷപോരാളി താൻ മുഖാന്തരം ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞ ബഹുശതം മക്കളിലൂടെ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു.

ഭർത്താവിന്റെ പരാജി

സഹോദരിമാരോട്

ആനി പുനൻ

പ്രതികരിക്കും? അഥവാ അവരുടെ സ്വഭാവദൃഷ്ടിമൂലം നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കൊത്ത് അവർ ഉയരാതിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രതികരണം എന്താണ്?

ആൺകുട്ടികളെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന

പരിശുദ്ധാത്മാവു നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നതു പോലെ, നമ്മുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടാനാണ് ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മാതാക്കൾക്ക് പെൺകുട്ടികൾ ജനിക്കുമ്പോൾ നിരാശമൂലം, ചൈനയിൽ ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നദികളിലേക്ക് എറിയാറുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ദേവദാസികളായി ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കോ എന്തിന് കുപ്പക്കുനയിലേക്കുപോലുമോ അവർ എറിയപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ഒരു കുട്ടി നമ്മെ നിരാശപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ അമ്മമാരെപ്പോലെയാണോ നാമും പ്രതികരിക്കുന്നത്?

പരാജയപ്പെട്ട, അപകർഷതാബോധത്താൽ പുറകോട്ടുവലിയുന്ന കുട്ടികളെ ശിക്ഷിക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യാതെ അവരോടുകൂടി സമയം ചെലവഴിക്കുകയും അവരോടൊത്തും അവർക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. കുടാതെ അവരോടു കരുണയോടും സ്നേഹത്തോടും കരുതലോടുംകൂടി ഇടപെടുക. ശിക്ഷിക്കുകയും ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കുപ്പക്കുനയിൽ അവരെ എറിഞ്ഞുകളയുന്നതിന് തുല്യമാണെന്നുള്ളത് മറക്കാതിരിക്കാം. ഏതു പൊട്ടിത്തകർന്ന് ഉപയോഗശൂന്യമായ പാത്രത്തെ പോലും, തന്റെ ഉദ്ദേശ്യനിവൃത്തിയ്ക്കായി മെനഞ്ഞെടുക്കുവാൻ മതിയായവനാണ് 'നല്ല കുശവനായ' നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ്. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളിൽനിന്ന് സകല കാഠി

ന്യവും ശാഠ്യവും നീക്കിക്കളഞ്ഞ് തന്റെ നാമമഹത്വത്തിനായി അവരെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ദൈവം ശക്തനാണ്!

ഈ ലോകത്തിൽ 'തോൽവി' കളെന്നു മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദൈവികമുന്നേറ്റത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാനാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന കാര്യസ്ഥൻ വന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ സത്യം വിശ്വസിക്കാനായി നമുക്കു നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാം.

യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പറച്ചിലുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്. "ദൈവത്തിന് ശാരീരികമായി എല്ലായിടത്തും എപ്പോഴും ആയിരിപ്പാൻ കഴിയാത്തതിനാലാണ് അമ്മമാരെ സൃഷ്ടിച്ചത്" നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായി നമുക്കു ജീവിക്കാം.

കുഞ്ഞുങ്ങളെ നാം സഹായിക്കേണ്ടത് ഭർത്താവിനോട് ഐക്യദാർഢ്യമുള്ളവരായി നിന്നുകൊണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു കുട്ടിയെ ഭർത്താവു കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. മാതാവെന്ന നിലയിൽ എങ്ങനെ നാം ഈ കുട്ടിയെ സഹായിക്കും? ഭർത്താവിനോടു ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ. അവനു ലഭിച്ചശിക്ഷ സ്വല്പം കൂടിപ്പോയി എന്നുള്ള സൂചനപോലും കൊടുക്കാതിരിക്കുക. അപ്രകാരമുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ ആ കുട്ടിക്ക് ഹാനികരമാകുകയേ ഉള്ളൂ.

പിതാക്കന്മാരെ കബളിപ്പിക്കുവാൻപോലും കുട്ടികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന അമ്മമാരും ഇല്ലാതില്ല. യാക്കോബിന്റെ അമ്മ റിബേക്കയിൽ നമുക്ക് അങ്ങനെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണാം. യാക്കോബിനെ "ഉപായി" എന്നുള്ള അപരനാമത്തിലാണല്ലോ അറിയുന്നത്. ഭർത്താവിനോടു യോജിച്ചുനിൽക്കാനുള്ള പരിജ്ഞാനം ഇല്ലാതെപോയ ഒരു മാതാവിന്റെ പരിശീലനത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു അതെന്നുള്ളത് ഓർക്കുക. നമ്മുടെ പ്രബോധനത്തിനായി ഇവ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വികാരം-സ്ത്രീകളായ നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന ഒരു ശക്തി കേന്ദ്രം ആണത്. ഇതിനെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനാ

ശേഷം പേജ് 22-ൽ

നമ്മുടെ വിവിധങ്ങളായ ആവശ്യസമയങ്ങളിൽ ഒരു ഉത്തമസഹായിയാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ്. (യോഹന്നാൻ 14:16). ആത്മാഭിഷേകം പ്രാപിച്ച ഒരു ഭാര്യ ഇതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളുള്ളവളായിരിക്കും. സ്വഭവനത്തിൽ, ഭർത്താവിന്റേയും മക്കളുടേയും ആവശ്യസമയങ്ങളിൽ ഒരു നല്ല സഹായി ആയിരിക്കും അവൾ. ആദാമിന്റെ കുടുംബത്തിൽ അപ്രകാരം ഒരു തുണ ആയിരിക്കാനാണ് ദൈവം ഹവ്വയെ സൃഷ്ടിച്ചത്.

ഭർത്താവിന്റെ സഹായി

ഒരു നല്ല ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും പരിമിതികളും പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും അവയ്ക്കു തക്ക പരിഹാരം എത്രയുംവേഗം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. ഭർത്താവ് എത്ര ബലവാനായിരുന്നാലും, ജീവിതപോരാട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു നിൽക്കുകയും പ്രോത്സാഹനവും ധൈര്യവും പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അപ്രകാരം ഒരു തക്ക തുണയായിരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാര്യ അനുഗൃഹീതയാണ്!

എന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് വിപരീതമായി നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു സ്ഥിതി വിശേഷണമാണ് ഇന്നു നാം കണ്ടുവരുന്നത്. അനേകഭാര്യന്മാരും അവരുടേതായ പ്രശ്നങ്ങളിലും സങ്കടങ്ങളിലും കുഴങ്ങി ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സാന്ത്വനവും തലോടലും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാകയാൽ അവർ ആയിരിക്കേണ്ട "തക്കതുണ" ആയിരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു.

മറ്റു ചിലരാണെങ്കിൽ, തങ്ങൾക്കു വഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനാൽ ഭാരപ്പെടുന്നവരും കുഴങ്ങുന്നവരുമാണ്. സ്ത്രീകളായ നാം നമ്മുടെ പരിമിതികളെ മനസ്സിലാക്കി ഭാര്യ, മാതാവ് എന്നീ നിലകളിൽ നമ്മുടെ മുൻഗണനകൾ എവിടെയാണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ബോധവതികളായിരിക്കണം.

മക്കളുടെ സഹായി

ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് ഭർത്താവിനു തുണയായിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, മാതാവെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും സഹായമായിരിക്കാനാണ്. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പരാജയം, അവരുടെ നൈരാശ്യങ്ങൾ എന്നിവയോടു നാം എങ്ങനെ

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

സാത്താൻ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതയ്ക്കപ്പെടും

“സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതച്ചുകളയും” (റോമർ 16:20).

ഇതിനെക്കാൾ ശക്തിയുള്ള വാക്കുകൾ നാം കേൾക്കാറില്ല. ഇതിനെക്കാൾ മഹത്തരമായ വാക്കുകൾ ഇല്ലതന്നെ. ഈ വാക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും ഉത്തമവുമായ കാര്യമാകട്ടെ, ഇവ സത്യമാണ് എന്നു തന്നെ. എങ്കിലും ഇവ വേണ്ടിടത്തോളം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

സാത്താൻ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതയ്ക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, പ്രിയ വായനക്കാരാ, അവൻ ഇല്ലാതെയാകുന്നുവെന്നോ അവൻ സ്വതന്ത്രപ്രവർത്തനം സാധ്യമല്ലാതെ വരുന്നുവെന്നോ അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. അവൻ മേലാൽ ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അവൻ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവസാനമായി തീർപ്പായകയിൽ അവൻ തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമയം വരും. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവൻ സ്വതന്ത്രനാണ്; ആളുകളെ വഴിതെറ്റിച്ചും നശിപ്പിച്ചും അടിമപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ട് അവൻ സജീവപ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവന്റെ ശക്തിയോട് എതിർത്തു നില്ക്കാത്ത എല്ലാവരെയും വഴിതെറ്റിക്കുവാനും പീഡിപ്പിക്കുവാനും അവൻ ശക്തിയുണ്ട്.

അവനെ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതച്ചുകളയുക എന്നുവെച്ചാൽ വഴിതെറ്റിക്കുവാനും നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ ശക്തി നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതെയാക്കുക എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. അത് സംഭവിച്ചാൽ പിന്നീട് നിങ്ങളെ വീഴ്ക്കുവാൻ അവൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ല. നിങ്ങളുടെമേൽ അവൻ പിന്നെ യാതൊരധികാരവുമില്ലാതെയാകും. ഈ കാര്യം ദൈവം നിറവേറ്റും.

മാനുഷികമായിപ്പറഞ്ഞാൽ പാപത്തിന്റെയും സാത്താന്റെയും പൂർണ്ണമായ അടിമത്തത്തിൽക്കഴിഞ്ഞ അരിഷ്ടമനുഷ്യനായ ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുക എന്നത് തികച്ചും അവിശ്വസനീയമായ

ഒരു കാര്യമാണ്. എങ്കിലും തിരുവെഴുത്ത് സത്യത്തിന്റെ വചനമാണ്. “വിശ്വസിക്കുന്നവൻ സകലവും സാദ്ധ്യമത്രേ” എന്ന കർത്താവിന്റെ വചനപ്രകാരം അത് വിശ്വാസത്താൽ സകലർക്കും സാധ്യമാകുന്ന കാര്യവുമാണ്. അതിനാൽ ഇത്ര ഭീകരമായ സാത്താൻ തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതയ്ക്കപ്പെടും, നിശ്ചയം.

സാത്താൻ യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ

**സാത്താനെ
നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ
ചതച്ചുകളയുക
എന്നുവെച്ചാൽ അവന്റെ
ശക്തി നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം
നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതെയാക്കുക
എന്നാണതിന്റെ
അർത്ഥം.**

തോല്പിക്കപ്പെടുകയും അവിടത്തെ കാൽക്കീഴെ ചതയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുക കൂടുതൽ എളുപ്പമാണ്. യേശുവിന്റെ കാൽക്കീഴെ സാത്താൻ ചതയ്ക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വളരെ ആശ്വാസപ്രദവും സഹായകരവുമായ വസ്തുതതന്നെ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പീഡകൻ ഒരു ദിവസം നിങ്ങളുടെതന്നെ കാൽക്കീഴിൽ ചതയ്ക്കപ്പെടുമെന്നത് അതിനെക്കാളൊക്കെ എത്രയോ അത്ഭുതകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്.

ചതയ്ക്കപ്പെടുക എന്നത് ശക്തിയുള്ള ഒരു പദപ്രയോഗമാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതു വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും വിസ്മയജനകമായ പദപ്രയോഗംതന്നെ. ഇതിന്റെ പ്രായോഗികമായ അർത്ഥം എന്താണ്? നിങ്ങളെ ദുഷിപ്പിച്ച് അധഃപതിപ്പിക്കുവാൻ

ഏലിയാസ് ആസ്ട്രാക്സൻ

സാത്താനുണ്ടായിരുന്ന ശക്തി നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാകും എന്നുതന്നെ.

ഈ വചനം നമുക്ക് വീണ്ടും പരിശോധിക്കാം. “സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതച്ചുകളയും”. എത്ര സംശയാതീതമായ ഒരു പ്രസ്താവന! ചതച്ചുകളയാം എന്നോ കളഞ്ഞെക്കാം എന്നോ അല്ല, കളയുമെന്ന് സുനിശ്ചിതമായിത്തന്നെയാണ് ഈ വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഈ കാര്യം ദൈവം തന്നെ നടത്തും. ഇതു സാധിക്കുവാൻ അടുത്ത മുപ്പതുവർഷക്കാലം നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയും വേണ്ട. വേഗത്തിൽ ദൈവം അതു ചെയ്യും. അതായത് നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ, അഥവാ നിങ്ങൾ ഈ വചനം കേൾക്കുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നസമയത്തിന് അടുത്തുതന്നെ. സാത്താന്റെ ശക്തിക്കെതിരായി അല്പമായോ അധികമായോ ഉള്ള സഹായം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുമെന്നല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. തീർച്ചയായുമല്ല. സാത്താനെദൈവം ചതച്ചുകളയും, തീർച്ച. നിശ്ചയമായും ദൈവമതു ചെയ്യും. പരീശന്മാരുടെ സംശയഗ്രസ്തമായ വചനംപോലെയല്ല ഈ പ്രസ്താവന. പിന്നെയോ അധികാരത്തോടുകൂടി സംസാരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ വചനംപോലെ തന്നെ.

ഇനി നമുക്ക് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മുഖ്യമായ പ്രശ്നത്തിലേക്കുകടക്കാം. ഇതെങ്ങനെ സംഭവിക്കും? ഈ ചോദ്യത്തിന് ഒരു ഉത്തരം ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരേയൊരു വഴി ഒരു മറുചോദ്യം ചോദിക്കലാണ്. സാത്താൻ ആളുകളുടെമേൽ അധികാരം ലഭിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? പാപം ചെയ്യുവാൻ അവൻ ജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നു, പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ അവർ പാപം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ രാപ്പകൽ അവൻ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. തൽഫലമായി അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി മലിനമായിത്തീരുകയും അവർക്ക് സമാധാനവും, സന്തോഷവും, ശക്തിയും ധൈര്യവുമെല്ലാം

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

**ഈ ലോകത്തിന്റെ വസ്തുവകകൾ
കൂടുതൽ കൂടുതൽ
ആഗ്രഹിക്കുവാൻ സാത്താൻ
അവരെ വശീകരിക്കുന്നു.
തങ്ങളുടെ ഇരളുടഞ്ഞ ബുദ്ധിമുലം
ആളുകൾ അതു വലിയ ലാഭമായിക്കരുതു
കയും അവന്റെ ചൂണ്ടയിലെ
ഇര കൊത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.**

നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.
എന്നാൽ ഇത്രബുദ്ധിഹീനമായ ഒരു കാര്യം-പാപം-നമ്മെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുവാൻ അവൻ സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ചൂണ്ടലിന്റെ അറ്റത്തെ ഈ തീറ്റ കൊത്തുവാൻ നാം പ്രേരിതരാകുന്നതെങ്ങനെ? ഇതിന് ഒറ്റ വിശദീകരണമേ ഉള്ളൂ. അവൻ നമ്മെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയും വശീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ കാര്യം എത്ര നല്ലത്, എത്ര ആഗ്രഹിക്കത്തക്കത്, എത്ര ആകർഷകം, എന്ന ഒരു മോഹനസങ്കല്പം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി കൾക്കു മുൻപിൽ മഹത്വകരവും, അഭികാമ്യവുമായി അതിനെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ നമുക്ക് രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയും? നമ്മുടെമേലുള്ള ഈ സാത്താന്റെ അധികാരം എങ്ങനെ നീങ്ങിപ്പോകും? ഇതിനുള്ള ഉത്തരം നേരത്തേതന്നെ നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ നമ്മെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയും, വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കൾ എല്ലാം-അവൻ നമുക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തന്നെ-നിസ്സാരവും, ഏതുമില്ലാത്തതും, ശൂന്യതെക്കാൾ ശൂന്യവുമാണെന്ന്, നിത്യമായ നഷ്ടമാണെന്ന്, കാണുവാനുള്ള പ്രകാശിതമായ ഹൃദയദൃഷ്ടി ലഭിക്കുകയാണ് അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം.
ഈ കാഴ്ചപ്പാട്- നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ജീവകരമായ ഈ സത്യവെളിച്ചം-നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ സാത്താൻ നിങ്ങളുടെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സകലശക്തിയും നഷ്ടപ്പെടും. അപ്പോൾ അവൻ അക്ഷരപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതയ്ക്കപ്പെടും. അപ്പോൾപിന്നെ സ്വന്തമോഹങ്ങളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും, വശീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാൻ ആരാണ് മോഹിക്കുക? (യാക്കോ:1:14). ദൈവത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ച് നിത്യനഷ്ടത്തിലും നാശത്തിലുമെത്തുവാൻ, തന്റെ സന്തോഷവും സൗഭാഗ്യവും നശിപ്പിക്കുവാൻ, നിത്യദുഃഖമായ നരകാഗ്നിയിൽ പതിക്കുവാൻ ആരാണ് ആഗ്രഹിക്കുക?

ഒരു മനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിതനാകുന്നത് മറ്റൊന്നുകൊണ്ടു മല്ല, അവന്റെ മനസ്സ് ഇരളുടഞ്ഞതായിത്തീരുകയാൽ, അതായത് തന്നെ വശീകരിക്കുന്ന ആ കാര്യം ഏറ്റവും വലുതും മഹത്തരവുമാണെന്ന സങ്കല്പം അവനിൽ വേരുറയ്ക്കുകയാണ് അതു സംഭവിക്കുന്നത്. സാത്താൻ കൊണ്ടുവരുന്ന പരീക്ഷ, അഥവാ പ്രലോഭനം സാരാംശത്തിൽ ഇതാണ്. ചൂണ്ടലിട്ട് ഒരു മത്സ്യത്തെ പിടിക്കുമ്പോഴും ഒരു എലിയെ അകപ്പെടുത്തുമ്പോഴും നാം ചെയ്യാറുള്ള അതേകാര്യം തന്നെയാണ് സാത്താനും ചെയ്യുന്നത്.
ഒരു മനുഷ്യൻ അഭിനന്ദിക്കുകയും വലുതായിക്കരുതുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വസ്തുവിന് അവന്റെമേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഉന്നതമായിത്തോന്നുന്ന വസ്തുവിന് നിങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾ അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടും.

സാത്താൻ എന്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നുവോ, ആ വസ്തു നിത്യമായ ഒരു നഷ്ടമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെമേൽ സാത്താനുള്ളസകല അധികാരവും നഷ്ടമാകും. ഈ സത്യം നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തെളിഞ്ഞുപ്രകാശിക്കുന്ന അതേ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ സാത്താന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ മോചനം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിധത്തിൽ പരീക്ഷ നിഷ്ഫലമായി ഭവിക്കുന്നു. മേലാൽ അതിന് നിങ്ങളെ വശീകരിക്കാൻ ശക്തിയില്ല. ഇങ്ങനെ പരീക്ഷയഥാർത്ഥത്തിൽ പരീക്ഷയല്ലാതായിത്തീരുന്നു.
സാത്താൻ അന്ധകാരത്തിന്റെ രാജാവാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചം എവിടെ കടന്നു ചെല്ലുന്നുവോ അവിടെ അവൻ ആധിപത്യം നഷ്ടപ്പെടും.

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

ടുന്നു. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.

എല്ലാവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചും അതാതിന് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വിലയെന്തെന്ന് നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമാറ് നമ്മുടെ ഹൃദയഭൃഷ്ടിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ദൈവവചനത്തിനുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യന്റെമേൽ സാത്താൻ അധികാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ദൈവവചനത്തെ ഹൃദയത്തിൽ കൈക്കൊണ്ട് ഓരോന്നിന്റെയും ശരിയായവില ബോധ്യമാക്കുവാൻ അവൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതുതന്നെയാണ് അതിന്റെ കാരണം. ദൈവവചനം അവന്റെ വായിലോ, ബുദ്ധിയിലോ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടും കാര്യമില്ല. അവന്റെ ഹൃദയത്തെ അത് പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ സാത്താൻ അധികാരഭ്രംശം സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈ ലോകത്തിലുള്ളതൊന്നും അതിൽത്തന്നെ മഹത്വമുള്ളതല്ല എന്ന് ദൈവവചനം വ്യക്തമായി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവം മഹത്വവാൻ. രക്ഷ മഹത്വമുള്ളത്. വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം, എന്നിവ മഹത്വമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. ജ്ഞാനം, നീതി, സത്യം എന്നിവ വലിയ കാര്യങ്ങളാണ്. അലംഭാവത്തോടുകൂടിയ ദൈവഭക്തി വലുതായ ആദായമാണ്. മറ്റൊരുവിധത്തിൽപ്പറഞ്ഞാൽ അല്പത്തിൽ അഥവാ ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ സത്യപ്രതിപുണ്യ ദൈവഭക്തിയോടുകൂടി ജീവിക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽ അത് മഹത്വകരമായ ഒരു കാര്യംതന്നെ. ഈ ചിന്ത മനുഷികമായ ചിന്തയ്ക്ക് കടകവിരുദ്ധമാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ബുദ്ധി മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകാത്തത്? തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ഈ ദൈവവചനത്തെ, ദൈവപ്രകാശത്തെ, കൈക്കൊള്ളാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾ ഇരുട്ടിലാണ്. അതുകൊണ്ട് സാത്താൻ അവരുടെമേൽ വാഴുന്നു. ഈ ലോകത്തിന്റെ വസ്തുവകകൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആഗ്രഹിക്കുവാൻ സാത്താൻ അവരെ വശീകരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഇരുട്ടടഞ്ഞ ബുദ്ധിമൂലം ആളുകൾ അതു വലിയ ലാഭമായിക്കരുതുകയും അവന്റെ ചൂണ്ടയിലെ ഇര കൊത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സാധാരണ ചിന്തയിൽത്തന്നെ അനായാസമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ ഇതിന്റെ യുക്തി.

ഒരു ചെറിയശിശുവിനെപ്പോലെയാ യിത്തീരുന്നവനാണ് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ. യേശു പറഞ്ഞ വചനമാണത്. എന്നാൽ ഈ ജീവകരമായ വചനത്തെ ആർ ഹൃദയത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നു? തികഞ്ഞ

ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ആരതു സ്വീകരിക്കുന്നു? ഈ വെളിച്ചം ആളുകളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശിക്കാൻ നിമിത്തം പാപം, ദുർഭിമാനം, അധികാരവാഞ്ഛ, ദുർമ്മോഹം, അസൂയ, ഭിന്നത എന്നിവയെല്ലാം പെരുകുന്നു. ഇവയാൽ സാത്താൻ ഈ ലോകത്തിലെ ജനങ്ങളുടെമേൽ വലിയ അധികാരം ലഭിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഉന്നതമായിത്തോന്നുന്ന വസ്തുവിന് നിങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾ അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടും. സാത്താൻ കൊണ്ടുവരുന്ന പരീക്ഷ, അഥവാ പ്രലോഭനം സാരാശത്തിൽ ഇതാണ്.

യേശുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ഇരുട്ടടഞ്ഞ ആകാശത്തിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലെ ഇരുട്ട് നീങ്ങിപ്പോകുവാനും സാത്താൻ നമ്മുടെ കാല്ക്കീഴെ ചതയ്ക്കപ്പെടുവാനും വേണ്ടി ഈ മഹത്വം നിറഞ്ഞ പ്രകാശം വിശ്വാസത്താൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അപ്പോൾ റോമർ 16:20 യഥാർത്ഥമാകും. “നിങ്ങളിൽ മഹാനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകണം” മത്തായി 20:26 സാത്താൻ ആളുകളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നൽകുന്ന ചിന്തയ്ക്ക് നേർ വിപരീതമാണല്ലോ ഈ മനോഭാവം. പാപസ്വഭാവമുള്ളവർ ഉയരുവാനും ഉന്നതസ്ഥാനം പ്രാപിക്കുവാനും മോഹിക്കുന്നു. യേശുവോ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി എല്ലാവരെക്കൊളും താണവനായിത്തീർന്നു. “മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതമായത് ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അറപ്പത്രേ” ലൂക്കോസ് 16:15. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അത് കേവലശൂന്യതയാണ്. വലിയ നഷ്ടം മാത്രമാണ്.

ഈ സത്യം ആദ്യമായി നാം ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ എന്തൊരു വെളിച്ചമാണതു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചൊരിയുന്നത്! ദൈവവചനത്തിന്റെ ഈ വെളിച്ചം നാം കൈക്കൊള്ളുകയും മറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ സാത്താൻ തന്റെ അധികാരം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

കഷ്ടം! സാത്താൻ ആളുകളെ ഏതു വിധം വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നു! തുടർന്നും വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! വെളിച്ചത്തെ ഇരുളെന്നും ഇരുളിനെ വെളിച്ചമെന്നും അവർ വിളിക്കുന്നു. ഉയർച്ചയെ താഴ്ചയെന്നും താഴ്ചയെ ഉയർച്ചയെന്നും അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ചെറുതിനെ വലുതെന്നും വലുതിനെ ചെറുതെന്നും അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. “മനുഷ്യഹൃദയത്തിലെ മുല്യബോധത്തിൽ എന്തൊരു ചിന്താക്കുഴപ്പമാണവൻ വരുത്തിയിട്ടുള്ളത്! ഒരു ഇരുപത്തഞ്ചുപൈസാ ഉപേക്ഷിച്ചശേഷം കൂടുതൽ വലിപ്പമുള്ള പത്തുപൈസാ നാണയം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ മനോഭാവത്തെയാണ് അത് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്.

പണം, ഭക്ഷണം, പാനീയം, വസ്ത്രം, വീട്, കാർ, വിമാനം, ഭാര്യ, ഭർത്താവ്, മനുഷ്യരുടെ ബഹുമാനം, ഉയർന്ന പദവി, തടിച്ച ശമ്പളം, ലോകത്തിൽ വമ്പിച്ച അധികാരം, ബഹുജനങ്ങളുടെ ആദരാഭിനന്ദനങ്ങൾ, മാനുഷികമായ കഴിവ്, പാണ്ഡിത്യം, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം എന്നിങ്ങനെ ലോകത്തിലുള്ള യാതൊന്നും വലുതല്ല. ഇവയെല്ലാം വലുതായിക്കരുതുന്ന നാം തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന കാലംമുതൽക്കേ ഭയനകരമായ വഞ്ചനയിലാണ് വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്.

ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അവിടുത്തെ നടത്തിപ്പും-ഇവ രണ്ടുമാണ് ഏറ്റവും മഹത്വമുള്ള കാര്യങ്ങൾ. ഇവ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉറച്ച യഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ളവയെല്ലാം അതോടൊപ്പം പ്രാധാന്യമുള്ളതായിത്തീർന്നേക്കാം. ഉദാഹരണമായി ഒരു ഭാര്യയെയോ ഭർത്താവിനെയോ ലഭിക്കുന്ന കാര്യം എടുക്കുക. ആ പുരുഷനോ സ്ത്രീയ്ക്കോ അല്ല പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടത്. അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവഹിതത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. ദൈവഹിതപ്രകാരം അവിവാഹിതനായി ജീവിക്കുന്നതും അതുപോലെ മഹത്വമുള്ള കാര്യംതന്നെ. ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണഹിതമനുസരിച്ച് നിങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്ന ഭാര്യയെ അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവിനെ ലഭിക്കുക ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമാണ്. എന്നാൽ ദൈവഹിതത്തിനെതിരായി വിവാഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതോ ഈ കാലത്തിലും നിത്യതയിലും ഒരു വലിയ നഷ്ടംതന്നെ. ഒരു വ്യക്തിയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻവേണ്ടി ദൈവത്തെ വിട്ടുകൊടുക്കുക എന്നതിനെപ്പറ്റി പിന്നെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ധാരാളം പണമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നത് പ്രയോജനമുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ദൈവികനിയന്ത്രണത്തിൻകീ

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

ഴിൽ ഉത്തമനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ കൈവശം പണം ലഭിച്ചാൽ അതു വിശേഷിച്ചും നൽകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ദൈവഹിതമനുസരിച്ച് ഒരുവൻ നിർദ്ധനനായി ജീവിക്കുന്നതും നൽകേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ പണം അതിൽത്തന്നെ മഹത്വകരമായ ഒരു വസ്തുവല്ല. ഔദാര്യം മഹത്താണ്. നിർദ്ധനനായിരിക്കേത്തന്നെ അസുയയോ അധികം കിട്ടാനുള്ള ആഗ്രഹമോ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നത് മഹത്തായ കാര്യമാണ്. അപൂർവ്വസന്ദർഭങ്ങളിൽ ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള സൗന്ദര്യവും പ്രയോജനമുള്ളതായിത്തീരാം. ദൈവഹിതാനുസാരമല്ലെങ്കിൽ അതൊരു വലിയ തിന്മയോ കെണിയോ ആപത്തോ ആയിത്തീരും. സദൃശവാക്യങ്ങൾ 31:30 ൽ വായിക്കുന്നതുപോലെ നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന വഞ്ചനയായി അതു തീരുന്നതാണ്. “ലാവണ്യം വഞ്ചനാത്മകമാണ്; സൗന്ദര്യം നിലനിൽക്കുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ദൈവഭക്തയായ സ്ത്രീ ഏറ്റവുമധികം പ്രശംസാപാത്രമായിത്തീരും.” (ലിവിംഗ് ബൈബിൾ) എന്നാണ് മഹത്വകരം? ദൈവഭക്തി. മറ്റൊന്നുമല്ല. “വിവേകമില്ലാത്ത ഒരു സുന്ദരി പണിയുടെ മൂക്കിൽ പൊൻമുക്കുത്തിപോലെ” (സദൃശ. വാ.11:22.) ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതുതന്നെയാണു വിവേകം. അവളുടെ വിവേകശൂന്യത അവളെ പണിയുടെ മൂക്കിനു തുല്യയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതിന് എന്തു മഹത്വം?!

മറ്റൊരുവന്റെ മുഖസ്തുതിക്കു പാത്രമാകുക. അതു വലുതായ കാര്യമാണോ? അതേ വലുതായ തിന്മയാണ്. ദൈവവചനം പറയുന്നതു കേൾക്കുക: “കുട്ടുകാരനോടു മുഖസ്തുതി പറയുന്നവൻ അവന്റെ കാലിനു ഒരു വലവിരിക്കുന്നു.” സദൃശ. 29:5 അങ്ങനെയാണൊരുവൻ ആപത്തിന്റെ പിടിയിൽപ്പെടുന്നത്. അത് ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതല്ലല്ലോ. ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ വരുമാനം നിലനിർത്തുവാനോ ജീവൻ രക്ഷിക്കുവാനോവേണ്ടി ദൈവത്തെയോ സ്വന്തമനസ്സാക്ഷിയെയോ പരിത്യജിക്കുമ്പോൾ അവൻ ലൗകിക വസ്തുക്കളെ വളരെ വലുതായി കണക്കാക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നാൽ ദൈവവചനം നമ്മോടു പറയുന്നത് എത്ര വ്യത്യസ്തമായ കാര്യം. “വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെയിരിപ്പാൻ എനിക്ക് കാംക്ഷയുണ്ട്. ഫിലി.1:23. എങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ പ്രാണനെ വിലയേറിയതായി എണ്ണുന്നില്ല; എന്റെ ഓട്ടവും ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷത്തിനു സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടതിന് കർത്താവായ യേശുതന്നെ ശുശ്രൂഷയും തികയ്ക്കേണം എന്നേ എനിക്കുള്ളൂ.” (അപ്പോ. പ്ര.20:24)

എന്താണു വലിയകാര്യം? കഴിവുള്ളിടത്തോളം മരണത്തെ ഒഴിവാക്കുക എന്നതാണോ? ഈ ലോകത്തിൽ കഴിവതും കൂടുതൽകാലം ജീവിക്കുക എന്നതോ? ഇവയൊന്നും ഒരിക്കലും വലുതല്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്തനായിരിക്കുക, വിശ്വസ്തതയോടെ ഒരുവന്റെ ശുശ്രൂഷ തികയ്ക്കുക, ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷത്തിനു നിരന്തര സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക-അത് വലിയ കാര്യമാണ്. ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയത്തിനുമുമ്പ് മരണം ഏതായാലും വരികയില്ല. ദൈവം അറിയാതെ ഒരു കുരുവിപോലും നിലത്തുവീഴുന്നില്ലല്ലോ. ദൈവഹിതം-അതാണ് എല്ലായ്പ്പോഴും നമുക്ക് പരമമായ നന്മ.

ഇതിൽത്താണതെല്ലാം നിത്യമായ നഷ്ടം തന്നെ. ഇതിനെക്കാൾ ഉന്നതമായി വേറൊന്നും ഇല്ല

തന്നെ. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം. എല്ലാ നന്മയും മൂലക്കൊള്ളുന്ന ഈ സത്യത്തിൽ ജീവിതത്തെ പടുത്തുയർത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഫലകരമായി മറ്റൊന്നും തന്നെയില്ല.

ജീവദായകമായ ഈ വെളിച്ചം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന പക്ഷം അതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കും? പിന്നീട് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയോ ഏതെങ്കിലും വ്യഥാഹത്തിന് അധീനനായിത്തീരുകയോ ചെയ്കയില്ല. നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും വ്യഥാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത വസ്തുവിന് ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് പൊള്ളയാണ്, അർത്ഥശൂന്യമാണ്. അത് നഷ്ടമായാൽ ഒന്നും നഷ്ടമാകുന്നില്ല; അത് ലഭിച്ചാൽ നാം കൂടുതൽ സമ്പന്നരാകുന്നുമില്ല. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ വലുതായ വസ്തുവിനു മാത്രമേ നമ്മുടെ

മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിവുള്ളൂ.

സാത്താൻ നിങ്ങൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തന്നെ വിലയറ്റതും പൊള്ളയുമാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കുവാൻ ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയദൃഷ്ടി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതോടെ നിങ്ങളുടെ മേലുള്ള സാത്താന്റെ അധികാരം തകർന്നിരിക്കുന്നു. സാത്താൻ വാഴുന്നത് ഇരുട്ടിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിലാണ്. ജീവകരമായ വെളിച്ചം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വാഴുവാൻ ആരംഭിക്കുന്ന മാത്രയിൽ സാത്താൻ നിങ്ങളുടെമേലുള്ള ശക്തി എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാത്താൻ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴെ ചതയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

□

Form IV (See Rule 8)		
STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT JEEVAMOZHI		
1	Place of Publication	: Kottayam
2	Periodicity	: Monthly
3	Printers Name	: T. Ipe
	Whether citizen of India	: Yes
	Address	: Orappankuzhiyil Puthenangadi Kottayam
4	Publisher's Name	: T. Ipe
	Whether citizen of India	: Yes
	Address	: Orappankuzhiyil Puthenangadi Kottayam
5	Editor's Name	: Geoji T. Samuel
	Whether citizen of India	: Yes
	Address	: 'Ardram' C.A.C Campus Kumaranallur P. O. Kottayam - 16
6	Name Address of the firm, who owns the News paper & holding more than one percent of the total capital:	
	T.Ipe, Trustee Christian Fellowship Trust Kottayam - 16	
I, T. Ipe hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.		
Dated	Sd/- Publisher	

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

15

സഭയ്ക്കുള്ള ഭീഷണി ഉള്ളിൽ നിന്ന്

യേശു തന്റെ രക്തം കൊണ്ട് വീണ്ടെടുത്ത അവിടുത്തെ സഭയാണ് ഈ യുഗത്തിലെ ദൈവഹിതത്തിന്റെ അതിമഹനീയമായ പ്രദർശനം. സഭയുടെ ഭാഗമായിത്തീരാത്ത ഏത് ആത്മീയ പ്രവർത്തനവും വിലയില്ലാത്തതാണ്. സഭയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാത്തതും, അതിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കാത്തതുമായ യാതൊരു ശുശ്രൂഷയും ദൈവത്തിനു അംഗീകരിക്കത്തക്കതല്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. ബൈബിൾസ്കൂളുകളോ, ട്രാക്റ്റ് സൊസൈറ്റികളോ, സെമിനാരികളോ എന്നുവേണ്ട, ഏതു വിധമുള്ള ക്രിസ്തീയപ്രവർത്തനങ്ങളും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, സഭയെന്ന കേന്ദ്രലക്ഷ്യത്തിലേക്കു നടത്തപ്പെടാത്ത യാതൊന്നിനും അത്മീയപ്രസക്തിയില്ല. ഈ സത്യം യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടും ഭയഭക്തികളോടുംകൂടെ സകലരും തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ശോധന ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

സഭ ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമാണ്. സ്വർഗ്ഗീയമായ ഉത്ഭവമുള്ള ഏകസൃഷ്ടിയും സഭ തന്നെയാണ്. സഭ ഇത്രമാത്രം വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് യഥാർത്ഥ സഭയെന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കണ്ടെത്തുക അസാധ്യം എന്നു കരുതുന്നവരുണ്ടാകും.

തങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും, ലോകത്തോടും ജഡത്തോടും പറ്റുമാനമില്ലാതെ ആത്മാവിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറിയ കൂട്ടത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എവിടെ വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവിടെ നാം സഭയെ കണ്ടെത്തുന്നു. അംഗങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവരാകാം. എന്നാൽ തൊഴുത്തിനും ഇടയനും വേണ്ടിയുള്ള തീവ്രവാഞ്ചരയാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും അവരോ

എ.ഡബ്ളിയു. ടോസർ

ക്കെയും. യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അല്പം അവസരം നല്കുക. അവർ തിടുക്കത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും സ്ത്രോത്രത്തിനുമായി കൂടി വരും. അവർക്കു വരുമ്പോൾ ദൈവ

**ലാളിത്യത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ച്,
സ്വർഗ്ഗീയ സ്നേഹത്തിൽ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ട് സന്തോഷ
ത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകഴിയുന്ന
ക്രിസ്തീയകുട്ടങ്ങൾ
ആത്മാവിന്റെ പ്രചോദനം
നഷ്ടപ്പെട്ട് അകത്തു
നിന്നു തന്നെ മരിച്ചു തുടങ്ങുന്നത് എത്ര ദുഃഖകരം!**

വചനത്തിൽനിന്നു കേൾക്കുകയും അപ്പം നുറുക്കുകയും ചെയ്യും. നഷ്ടപ്പെട്ട ലോകത്തിനു രക്ഷാസന്ദേശം ആവോളം നൽകുകയും ചെയ്യും.

അവ്വണ്ണമുള്ള കുട്ടങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങളാണ്. അവ ഓരോന്നും യഥാർത്ഥസഭ തന്നെയാണ്- മഹാസഭയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ അംഗം തന്നെ. ഈ കോശങ്ങൾക്കുള്ളിലും, അവ മുമ്പേനയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഭൂമിയിലുള്ള തന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാദേശികസഭയെ നിന്ദിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെത്തന്നെ നിന്ദിക്കുന്നു.

സഭയുടെ ഹൃദയസ്ഥാനം ദൈവത്തിന്റെ ജീവനാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥസാന്നിധ്യത്തോടുകൂടി ഈ ജീവനിൽ ആയിരിക്കുന്ന സഭ ഒരു ദിവ്യവസ്തുവും, ഒരു അത്ഭുതവിഷ

യവുമാണ്. എന്നാൽ പ്രാകൃതമനസ്സിന് സഭ ഒരു രഹസ്യമായി ഭൂമിയിൽ ആയിരിക്കുന്നു.

ഈ ദിവ്യജീവൻ ഒരു വാസസ്ഥലമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ജീവൻ ദൃശ്യമായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ ഒരു രൂപവും ഘടനയും ഈ നിവാസസ്ഥലത്തിന്റെ അനിവാര്യ ഘടകങ്ങളാണ്. പുതിയനിയമത്തിൽ സഭയുടെ ഘടനയെപ്പറ്റി ധാരാളം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൗലോസിന്റെ ഇടയലേഖനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് താൻ ഒരു ഉത്തമ സംഘാടകൻ ആയിരുന്നുവെന്നാണ്. എന്നാൽ ഘടനയുടെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം ഗ്രഹിക്കാതെയിരുന്നാൽ തെറ്റിപ്പോകുവാൻ ഇടയായിത്തീരും. ഘടന പാടെ പരിത്യജിച്ചാൽ കലക്കവും തകർച്ചയുമാവും ഫലം. നേരേമറിച്ച് ചട്ടക്കൂട്ടം മാർഗ്ഗരേഖകളും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നിടത്ത്, ജീവന്റെ സ്വാഭാവികത നഷ്ടപ്പെട്ട് ജീവനറ്റ ഘടന മാത്രമായി ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ജീവനുപകരം ഘടന സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. ഘടനാഭാഹിത്യം കൊണ്ടും, ഘടനാവൈപുല്യംകൊണ്ടും സഭകൾ നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലാളിത്യത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ച്, സ്വർഗ്ഗീയ സ്നേഹത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട് സന്തോഷത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകഴിയുന്ന ക്രിസ്തീയകുട്ടങ്ങൾ ആത്മാവിന്റെ പ്രചോദനം നഷ്ടപ്പെട്ട് ക്രമേണ അകത്തുനിന്നു തന്നെ മരിച്ചു തുടങ്ങുന്നതായി കാണുന്നത് എത്ര ദുഃഖകരമാണ്! ഒട്ടുമിക്ക ക്രിസ്തീയ സംഘടനകളും ഇതേപാത പിന്തുടർന്നുവെന്നത് ചരിത്രസത്യമാണ്. എന്നുതന്നെ യല്ല, ദൈവവചനത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും മുന്നറിയിപ്പ് അവഗണിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ മിക്ക സഭാകുട്ടങ്ങളും ഇന്ന് ഇതേ മാർഗ്ഗത്തിൽ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

□

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

നീതിമാനായ പാപി

എൻ.വി. ജോസഫ്, കാർത്തികപ്പള്ളി

മകൻ: അപ്പാ, ഒരു സംശയം
അപ്പൻ: എന്താ മോന്റെ സംശയം?
കേൾക്കട്ടെ!

മകൻ: മനുഷ്യർ എല്ലാവരും പാപി
കളാണോ?

അപ്പൻ: എന്താ മോനിപ്പോ ഇങ്ങി
നെയൊരു സംശയം വരാൻ? “നീതി
മാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല,
എല്ലാവരും വഴിതെറ്റി ഒരുപോലെ
കൊള്ളരുതാത്തവർ ആയിത്തീർന്നു”
(റോമർ 3:10-12) എന്നല്ലേ വചനം പറ
യുന്നത്?

മകൻ: അതുശരി, എന്നാൽ യേശു
കർത്താവ് എല്ലാവരുടേയും പാപ
ങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മരിച്ചു എന്നല്ലേ നാം
വിശ്വസിക്കുന്നത്? അപ്പോൾ പിന്നെ
നാം പാപികളാകുന്നതെങ്ങനെയാണ്?

അപ്പൻ: അത് മോനെ, വചനം
“വചനം ദൈവമാകുന്നു യോഹ. 1:1)
പറയുന്നു “യേശുവിനെ കർത്താവ്
എന്ന് വായ്കൊണ്ട് ഏറ്റുപറയുകയും,
ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന്
ഉയിർപ്പിച്ചു എന്ന് ഹൃദയംകൊണ്ട്
വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷി
ക്കപ്പെടും” (റോമർ 10:9) അങ്ങിനെ

ദീർഘദർശനത്തോടും, വിശ്വാസ
ത്തോടും, മഹായൈര്യത്തോടും വിശു
ദ്ധന്മാർ തുടങ്ങിവച്ചവ അതേ ആത്മീ
യനിലവാരത്തിലും അന്തസ്സത്തിലും
നിലനിർത്തുവാൻ ഒന്നുരണ്ടു തലമുറ
കൾക്കപ്പുറത്തേക്കു സാധിക്കുന്ന
തായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ആത്മീയ
പിതാക്കന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ ധീരതയു
ടേയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും അളവി
ലേക്ക് മറ്റുള്ളവരേയും നടത്തുവാൻ
കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ദൈവം അവർക്കു
എല്ലാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്
പിതാക്കന്മാരുടെ കൈമുതൽ-
മറ്റെന്തും തുച്ഛമായി മാത്രമേ
അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ
പിൻഗാമികൾക്കൊക്കട്ടെ, ദൈവശക്തി
കുറവായും മറ്റുള്ളവ ധാരാളമായും
ഉണ്ടായിരിക്കും. തങ്ങൾക്കില്ലാത്ത
ദൈവശക്തിയുടെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയ
മാതൃകകളും, നിയമാവലികളും അവർ

വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ അവൻ
പാപിയല്ല, യേശു അവന്റെ അതുവ
രെയുള്ള എല്ലാ പാപവും ക്ഷമിച്ചിരി
ക്കുന്നു എന്നർത്ഥം.

മകൻ: എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ
നീതിമാനായിത്തീർന്നു, പക്ഷേ അപ്പാ,
അങ്ങിനെ നീതിമാനാണെന്നു പറയുന്ന
വർ വീണ്ടും പാപം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ!
അതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

അപ്പൻ: അതോ, കർത്താവ്
നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ മുഴുവൻ ക്ഷമി
ച്ചുതന്നു. പക്ഷേ നമ്മുടെ ജഡം
ഇപ്പോഴും പാപസ്വഭാവം ഉള്ളതു
തന്നെയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് നാം
രോഗികളായിരുന്നു, ചികിത്സിച്ച് നാം
പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാന്മാരായി. എന്നി
രുന്നാലും ഏതു സമയവും രോഗം
വരാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു ശരീരം
തന്നെയാണ് നമുക്കുള്ളത്- വൃദ്ധിച
രത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയോട്
കർത്താവ് പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചോ?
“ഞാനും നിന്നെ വിധിക്കുന്നില്ല, (ക്ഷ
മിച്ചിരിക്കുന്നു) പൊയ്ക്കൊൾക
മേലിൽ പാപം ചെയ്യരുത്.” (യോഹ.
8:11)

പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു. മാർഗ്ഗരേഖക
ളും, ചട്ടക്കൂടുകളും ദൃഢമായിത്തീർന്ന്
അപകടങ്ങളിൽ നിന്നും കുഴപ്പങ്ങളിൽ
നിന്നുമുള്ള ഒരു സംരക്ഷണ കവചം
അവർക്കു ലഭിക്കുന്നു. യുദ്ധമുന്നണി
യിൽ പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനേ
ക്കാൾ, പോരാട്ടത്തിൽനിന്നും ഒഴി
ഞ്ഞുമാറി പിമ്പിൽ നിൽക്കുകയാ
ണല്ലോ ഭദ്രമായകാര്യം.

യഥാർത്ഥവും ലളിതവുമായതിൽ
നിന്നും സങ്കീർണ്ണതയിലേക്കുള്ള
ഒരാകർഷണശക്തി മനുഷ്യരായ നമു
ക്കുണ്ട്. ഈ അഭിനിവേശം രോഗല
ക്ഷണമാണ്. ആത്മിക നാശത്തിലേ
ക്കാണ് അതു നടത്തുന്ന
ത്. പ്രവചനദൃഷ്ടിയും,
ജാഗ്രതയുള്ള പ്രാർത്ഥ
നയും ഇവിടെ അനിവാര്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള
വരുടെ അതുദ്ധാനം

മകൻ: അപ്പോൾ നാം പാപം
ചെയ്യാതിരിക്കാൻ വളരെയേറെ
സൂക്ഷിക്കണം അല്ലേ അപ്പാ?

അപ്പൻ: കേൾക്കൂ വേദാശ്
അങ്ങനെ തോന്നാം. എങ്കിലും അത്
പൂർണ്ണമായും ശരിയല്ല.

മകൻ: അതെന്താ?

അപ്പൻ: കാരണം, കർത്താവ്
പറഞ്ഞു “എന്നെ പിരിഞ്ഞ് നിങ്ങൾക്ക്
ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല”
(യോഹ. 15:5) എന്നു പറഞ്ഞാൽ
നമുക്ക് തനിയേ പാപം ചെയ്യാതിരി
ക്കാനും കഴിയുകയില്ല. എന്ന്!

മകൻ: ഇതാകെ ഒരു കുഴപ്പിലാ
ണല്ലോ! പിന്നെ നാം എന്തു ചെയ്യും?

അപ്പൻ: കർത്താവ് നമുക്ക് ഒരു
കുഴപ്പിലും ഉണ്ടാക്കുകയില്ല, അവി
ടുന്ന് സത്യം മാത്രമേ പറയൂ- പാപം
ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കർത്താവ് തന്നെ
നമ്മെ സഹായിക്കും. നാം കർത്താ
വിനോട് സഹായം ആവശ്യപ്പെടണം
എന്നു മാത്രം. പക്ഷേ അതിന് നാം
നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ മനസ്സിലാ
ക്കിയിരിക്കണം.

□

മൂലം മാത്രമേ ഈ ഒഴുക്കിനെ
ചെറുത്ത് നഷ്ടപ്പെട്ട മഹത്വം വീണ്ടെ
ടുക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

പിതാക്കന്മാർ നിദ്രകൊള്ളുന്ന ചരി
ത്രപ്രസിദ്ധമായ പ്ളിമത്ത് റോക്കിനടു
ത്തുള്ള സെമിത്തേരിയിൽ ഒരു ശിലാ
ലിഖിതമുണ്ട്. അതിൽ ഇപ്രകാരം രേഖ
പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “ഇത്ര വലിയ
വില നൽകി നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ
നേടിയത്, നാം നിസ്സാരമെന്നവണ്ണം
നഷ്ടമാക്കരുത്.” ഒരു കാര്യം ഓർക്കു
ക, നമുക്കുള്ള അപകടം പുറമേ നിന്ന
ല്ല, അകമേ നിന്നുതന്നെയാണ്.

നിങ്ങൾ വരിസംഖ്യ അടച്ചോ?

വരിസംഖ്യ പുതുക്കി

മാസികാ നടത്തിപ്പിനെ സഹായിക്കുക

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

17

മകൻ: അതെന്താ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ എന്നു പറയാൻ? കർത്താവ് നമ്മുടെ പാപം മുഴുവനും ക്ഷമിച്ചു എന്നത് ശരിതന്നെയല്ലേ?

അപ്പൻ: തീർച്ചയായും മോനെ, കർത്താവ് പൂർണ്ണമായും ക്ഷമിച്ചു- എങ്കിലും പാപസ്വഭാവമുള്ള ജഡത്തിൽ തന്നെയാണ് നാം തുടരുന്നത് എന്ന സത്യം നാം മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ട് നാം പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കർത്താവിനോട് സഹായം ആവശ്യപ്പെടണം (പ്രാർത്ഥിക്കണം).

മകൻ: അത് ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിക്കാമോ, അപ്പാ?

അപ്പൻ: കർത്താവ് നമ്മെപ്പോലെ തന്നെ ജഡത്തിൽ വന്നു എന്ന് മോൻ അറിയാമല്ലോ? ആദാം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചതുപോലെ കർത്താവും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചു. ആദാം ജനിച്ചപ്പോൾ അവനിൽ പാപം ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ പിന്നീട് പാപം ചെയ്ത് മരണ യോഗ്യനായിത്തീർന്നു. കാരണം, ഏതുസമയത്തും പാപം ചെയ്യുവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു ശരീരമായിരുന്നു ആദാമിന്റേത്- എന്നാൽ യേശുവിന് ഈ ബോധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, “ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവിതകാലത്ത് തന്നെ മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനോട് ഉറച്ചനിലവിളി യോടും കണ്ണുനീരോടുംകൂടി അപേക്ഷയും അഭയയാചനയും കഴിക്കുകയും ഭയഭക്തി നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.” (എബ്രായർ 5:7) എന്നു നാം വായിക്കുന്നില്ലേ?

മകൻ: ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി. ഹൊ! എങ്കിൽ നാം എത്രമാത്രം അപേക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു- അല്ലേ?

അപ്പൻ: അതേ, അതുകൊണ്ടല്ലേ കർത്താവ് “എപ്പോഴും ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ” (ലൂക്കോസ് 21:36) എന്നു പറഞ്ഞത്.

മകൻ: പക്ഷേ അപ്പാ-ഇപ്പോൾ വീണ്ടുമൊരു സംശയം!!

അപ്പൻ: മോൻ ധൈര്യമായി ചോദിച്ചാലൂ, എന്താ മോന്റെ സംശയം?

മകൻ: യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തോലൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ- “ക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല” (1 യോഹ 3:6) “ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചതിനാൽ അവനു പാപം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുക

യുമില്ല” (1 യോഹ 3:9) ഇതും മുകളിൽ പറഞ്ഞതുമായി എന്തോ ഒരു പൊരുത്തക്കേട് പോലെ?

അപ്പൻ : ദൈവാത്മാവ് പറഞ്ഞതിനെ നാം തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട, നമുക്ക് മനസ്സിലായില്ല എന്നുവെച്ച് ദൈവത്തിന് തെറ്റുപറ്റിയതായിരിക്കും എന്ന് വിചാരിക്കരുത്. അപ്പോസ്തലനിൽകൂടി ആത്മാവ് പറയുന്നത് ദൈവമക്കൾ

**‘മത്സ്യം ഫ്രിഡ്ജിൽ
ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം
സമയം അത് കേടാകാതെ
യിരിക്കുന്നു. പുറത്തെടു
ത്താൽ കേടാകാൻ
തുടങ്ങും. ഇതുപോലെ
നാമും കർത്താവിൽ
ആയിരിക്കുന്ന സമയം നാം
പാപം ചെയ്യുകയില്ല.’**

ആരും മനുപൂർവ്വം പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നാണ്- എന്നാൽ അറിയാതെ പാപത്തിൽ വീഴുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാണ് നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ നാം അറിയണം എന്ന് അപ്പൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞത്.

മകൻ: ഒരു ഉദാഹരണം പറയാമോ അപ്പാ?

അപ്പൻ: തീർച്ചയായും. ഒരു വസ്തു ചീയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? മോന് പറയാമോ?

മകൻ: അതിൽ ജലാംശം ഉള്ളതുകൊണ്ട്.

അപ്പൻ: അതേ, എന്നാൽ ജലാംശം മുഴുവൻ അതിൽനിന്ന് മാറ്റിക്കളഞ്ഞാൽ ആ വസ്തു പിന്നെ ചീയുകില്ല. ശരിയല്ലേ?

മകൻ: അതേ.

അപ്പൻ: ചീയുകയില്ല എന്നു മാത്രമല്ല ചീയാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. പാൽ പൊടിയാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതും, മത്സ്യം ഉണക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഇതുകൊണ്ടാണ്.

മകൻ: അതും ഇതുമായി എന്താണ് ബന്ധം?

അപ്പൻ: മോൻ ധൃതി കൂട്ടാതെ, ബാക്കികൂടി കേൾക്കുക. ചീയാൻ സഹായിക്കുന്ന ജലാംശം നീക്കിക്കളയുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യന്റെ പാപം ചെയ്യുവാൻ കാരണമായ-ജലാംശം-

പാപസ്വഭാവം- മാറ്റിക്കളഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവൻ ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്യുകയില്ല.

മകൻ: എങ്കിൽ കർത്താവ് അത് ചെയ്താൽ പോരേ? പിന്നെ ആരും ഒരുനാളും പാപം ചെയ്യുകയില്ലല്ലോ!!

അപ്പൻ: അവിടെ മറ്റൊരു ദോഷമുണ്ട്. പാപസ്വഭാവം മാറ്റുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും നഷ്ടമാകും-പിന്നെ മനുഷ്യൻ ഒരു റോബോട്ടുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാകും. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന കർത്താവ്, അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തത്. എന്നാൽ ഒരു മത്സ്യം ഫ്രിഡ്ജിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവ് നമ്മെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. മത്സ്യത്തിന്റെ ജലാംശം മാറ്റിയല്ലല്ലോ ഫ്രിഡ്ജിൽ വയ്ക്കുന്നത്? പക്ഷേ അത് കേടാകുന്നില്ല. ഫ്രിഡ്ജിൽ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം സമയം അത് കേടാകാതെ യിരിക്കുന്നു. പുറത്തെടുത്താൽ കേടാകാൻ തുടങ്ങും. ഇതുപോലെ നാമും കർത്താവിൽ ആയിരിക്കുന്ന സമയം നാം പാപം ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ കർത്താവിൽ നിന്ന് എപ്പോൾ പുറത്താകുന്നുവോ (കർത്താവിനെ ആശ്രയിക്കുന്നത് വിട്ട് ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ) അപ്പോൾ നാം പാപത്തിൽ വീഴുന്നു. ഈ കാര്യം നമുക്ക് ബോധ്യം ആയിരിക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കേ എപ്പോഴും കർത്താവിനോട് അപേക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇപ്പോൾ മോന് മനസ്സിലായിക്കൊണ്ടും എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.

മകൻ: അതേ അപ്പാ, ശരിക്കും കർത്താവ് നമ്മെ എങ്ങനെ സൂക്ഷിക്കുന്നു എന്നും, ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ അവസ്ഥ എന്താണെന്നും ഇപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്. ഇത്ര നല്ല ഒരു പിതാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എനിക്കുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവിടുത്തോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കും.

അപ്പൻ: എങ്കിൽ ഇത്രയും നമുക്ക് വിശദീകരിച്ചുതന്ന ആ പിതാവിനോട് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, എപ്പോഴും അവിടുത്തെ കൃപയിൽ നിർത്തണമേ എന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും നമുക്ക് ഉണർവുള്ളവരായിരിക്കാം.

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ആലപ്പുഴ

വായിച്ചു തുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്.ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്രൂടേപ്പ് ലെറ്റേഴ്സ്' എന്ന ക്രിസ്തീയ ക്ലാസ്സിക്സിന്റെ സ്വതന്ത്രപരിഭാഷയാണ് 'അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

ക്രിസ്തീയ ചിന്തകർക്കിടയിലെ തത്ത്വജ്ഞാനിലും തത്ത്വജ്ഞാനികൾക്കിടയിലെ ക്രിസ്തീയ ചിന്തകനും-അതാവിരുന്ന സി.എസ്. ലൂയിസ്, അദ്ദേഹം തന്റെ കനപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചനയ്ക്കിടയിലാണ് വേറിട്ട, രസകരമായ, അതേസമയം ഗൗരവമായി ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ധാരാളം ഉൾവെളിച്ചം നൽകുന്ന ഭാവനാപൂർണ്ണമായ ഈ ചിന്തികരണം എഴുതിയത്. അന്നുതന്നെ ഏറെ പ്രശസ്തമായ ഈ പുസ്തകം നാളുകളായി അനേകർക്ക് പ്രയോജനകരമായി തുടരുന്നു. മലയാളത്തിലേക്കുള്ള അതിന്റെ മൊഴിമാറ്റമാണ് ഇവിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

കത്തുകളുടെ രൂപത്തിലാണ് ഇതിലെ ഓരോ അധ്യായവും. കത്ത് എഴുതിയതാകട്ടെ, ഒരു മുതിർന്ന പിശാച്, ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെപേർക്കാണ് എല്ലാ കത്തും.

ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ കാവൽ മാലാഖ ഉള്ളതുപോലെ ഓരോരുത്തരെയും വഴിതെറ്റിക്കാനും തെറ്റുചെല്ലിക്കാനും ഓരോ പിശാചിനെ വീതം സാത്താൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ ഭാവന. ഒരു മനുഷ്യന് ഒരു പിശാചുവീതം തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുള്ള മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും ധർമ്മപരമായി ക്രിസ്ത്യാനിയായതെ നോക്കുന്നജോലിയാണ് ഈ കുട്ടിപ്പിശാചിനുള്ളത്. സൈദ്ധാന്തികമായി അതിനെ എങ്ങനെക്കൊള്ളാം? പിശാചുവീതത്തിലേക്കു നയിക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെ രാവ്യം പകലും തന്ത്രങ്ങളും കെണികളും ഒരുക്കി ഓരോ മനുഷ്യനെയും വിടാതെ പിൻതുടരുകയാണ് ഓരോ 'കുട്ടിപ്പിശാചും'.

ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുകൾ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിൽ മിടുക്കന്മാരാണെങ്കിലും വലിയ അനുഭവജ്ഞാനം ഉള്ളവരല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുകൾക്ക് വേണ്ട ഉപദേശം നൽകാനും അവരുടെ സംശയങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാനും കുറേ കുട്ടിപ്പിശാചുകളുടെ തലവനായി അനുഭവസമ്പന്നനായ ഒരു 'അമ്മാവൻ പിശാച്'നെ അധോലോക ചക്രവർത്തിയായ സാത്താൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുട്ടിപ്പിശാചുകൾ തങ്ങളുടെ ജോലിയിലെ 'പുരോഗതി' സംബന്ധിച്ച് അമ്മാവൻ പിശാചിന് കൃത്യമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചുനോക്കി കുട്ടിപ്പിശാചിനു പറ്റിയ തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ച് മറുപടി നൽകുകയാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് തന്റെ ജോലി. ഇങ്ങനെ ഒരു അമ്മാവൻ പിശാച് തന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന് ചെയ്യേണ്ടതായ മറുപടിക്കത്തുകളുടെ സമാഹാരമാണ് 'അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

കുട്ടിപ്പിശാച് ചെയ്യുകൊടുത്ത റിപ്പോർട്ട് നാം കാണുന്നില്ല. 'അമ്മാവൻ പിശാച്' നൽകുന്ന മറുപടികൾ മാത്രമാണ് നാം വായിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഈ മറുപടി കത്തുകളിൽ നിന്നുതന്നെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു വ്യക്തമാകും. പൈശാചിക അധോലോക സാമ്രാജ്യം എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? പൈശാചിക കരുനീക്കങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? നാം ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടത് എവിടെയെല്ലാമാണ്? ഇതേക്കുറിച്ചെല്ലാം നമുക്കു ധാരാളം 'വെളിച്ചം' ഈ കത്തുകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കും. അതു തന്നെയാണ് 'അധോലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള കത്തുകൾ' പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രസക്തിയും.

കത്തുകളിലെ തമാശ ആവോളം ആസ്വദിച്ചോളൂ. പക്ഷേ 'കളിമുഴക്കം പിന്നിലെ കാര്യം' മനസ്സിലാക്കാൻ മറന്നുപോകരുതേ. ഒരുപക്ഷേ ഒറ്റവാളനയ്ക്ക് എല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് വരില്ല. സാരമില്ല. വീണ്ടും വായിക്കുക. അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും. ക്ലിഷ്ടമായ ഭാഗങ്ങളുടെ വാചാലമായ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവുമാണ് അടിക്കുറിപ്പായി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. വാളനയുടെ ഒഴുക്കിനു തടസ്സമാക്കേക്കാമെങ്കിലും കൂടുതൽ വ്യക്തതയോടെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതു സഹായകരമാക്കേണം.

ഇനി ഓരോ ലക്കത്തിലും അധോലോകത്തിലെ 'അമ്മാവൻ പിശാച്' തന്റെ കീഴിലുള്ള 'കുട്ടിപ്പിശാചിന്' ചെയ്ത ഓരോ കത്തുവീതം വായിക്കുക:

1

വാത്സല്യപാത്രമായ പിശാചുക്കുഞ്ഞേ, നീ അയച്ച കത്ത് കിട്ടി. എഴുതിയ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഞാൻ വായിച്ചു. നിന്റെ അറിവിനും പ്രയോജനത്തിനുമായി ചില കാര്യങ്ങൾ എഴുതണമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു.

നിന്റെ ചുമതലയിലുള്ള വ്യക്തിക്ക് അവന്റെ ഭൗതികവാദിയായ സുഹൃത്തുമായി കൂടുതൽ സമയം ചെലവഴിക്കുവാൻ നീ അവസരമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവൻ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒക്കെ വലിയ കാര്യമായിട്ടാണ് ഞല്ലോ നീ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

എന്താ നിന്റെ വിചാരം? കുറേ പുസ്തകങ്ങൾ വായിപ്പിച്ച് അവന്റെ മനസ്സിൽ കുറേ സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ അവനെ നമ്മുടെ ശത്രു 'വിന്റെ' കൈയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാമെന്നാണോ? അതൊക്കെ പണ്ട്. അന്നൊക്കെ ഈ മനുഷ്യർ എന്തും അറിയണം എന്ന വിചാരത്തോടെ ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും അങ്ങനെ അറിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് അവരുടെ ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്ന് ഈ മനുഷ്യർ നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് പോകുന്ന അപകടം ഒഴിവാക്കാൻ നമ്മൾ ഒരു കാര്യം ചെയ്തു. പല വിഷയങ്ങൾ

ഒരുമിച്ച് അവരുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഇട്ടു കൊടുത്തുകൊണ്ട് നാം ഭയപ്പെടുന്ന കാര്യം (നമ്മുടെ ശത്രുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത) അവന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കടക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചു. പല മനുഷ്യരിലും നമ്മുടെ ഈ പരിപാടി വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇന്ന് കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെയല്ല. നിന്റെ കക്ഷി ഒരു കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ധാരാളം ചിന്തകൾ ഒരുമിച്ച് തലയിൽ ഇട്ട് അമ്മാനമാടാൻ പരിചയിച്ചവനാണ്. ഇന്ന് ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുവാനൊന്നും അവൻ താല്പര്യമില്ല; സമയവുമില്ല. ഏതു കാര്യവും "പ്രായോഗികമാണോ? ഇപ്പോഴത്തെ സമയ

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

19

ത്തിനു പറയുവാനോ?” അതു മാത്രമാണ് അവൻ ചിന്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ശത്രുവിനെതിരേ കൂറേ വാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഭൗതികവാദം ശരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുവാനെന്നും ശ്രമിച്ച് സമയം കളയണ്ട.

മാത്രവുമല്ല, വാദങ്ങൾ നിരത്തി മുന്നോട്ട് പോകാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷേ നമ്മുടെ ശത്രുവിന് നിന്റെ കക്ഷിയെ സഹായിക്കാൻ നാം അവസരം കൊടുക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. കാരണം, നമ്മൾ കൊണ്ടുവരുന്ന എല്ലാ വാദങ്ങൾക്കും എതിർവാദം കൊണ്ടു വരുവാൻ അവനു കഴിയുമല്ലോ. അങ്ങനെയായാൽ ഒരു പക്ഷേ നിന്റെ കക്ഷി നമ്മുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ തന്നെ ഇടയാകും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു തരാം.

എപ്പോഴും അവന്റെ മനസ്സ് ദൈവം ദിന ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിൽ ഉടക്കിയിടുക. “യഥാർത്ഥജീവിതം” ഇതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ എപ്പോഴും അവനോട് പറയണം. (“യഥാർത്ഥജീവിതം”² വാസ്തവത്തിൽ എന്താണെന്ന് അവൻ അറിയാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം) നീ ഓർക്കണം, അവൻ നിന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ജീവിയല്ല. ഒരിക്കലും ഒരു മനുഷ്യനായി ജീവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നിനക്ക് (നമ്മുടെ ശത്രുവിനുള്ള നാം ഏറ്റവും വെറുക്കുന്ന ഒരു മുൻതൂക്കം ആണത്³) ഈ മനുഷ്യൻ താൽകാലികജീവിതസുഖങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. നിനക്ക് കാര്യങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി വ്യക്തമാകുവാൻ ഞാൻ എന്റെയൊരു അനുഭവം എഴുതാം.

നല്ലൊരു ഭൗതിക വാദിയായി ഞാൻ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന എന്റെയൊരു കക്ഷി ഒരിക്കൽ ഒരു ലൈബ്രറിയിൽ ഇരുന്ന് വായിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് ഞാൻ അത് ശ്രദ്ധിച്ചത്. നമ്മുടെ ശത്രുവിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പുസ്തകമാണ് അവൻ വായിക്കുന്നത് എന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. കഴിഞ്ഞ ഇരുപതുവർഷത്തെ എന്റെ പ്രവർത്തനം മുഴുവൻ പാഴായിപ്പോകുമോ എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. ആ സമയം അവന്റെ ചിന്തയിലേക്ക് നമ്മുടെ ശത്രുവിനെതിരെയുള്ള ചില വാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു തർക്കത്തിനെന്നും ഞാൻ പോയില്ല. അതിനു പകരം ഈ മനുഷ്യർ ഏറ്റവും അധികം ബന്ധിക്കപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന അവന്റെ “സ്വന്ത സുഖസൗകര്യങ്ങൾ” എന്നതിൽ തന്നെ ഞാൻ

പിടിച്ചു (നിനക്കറിയാമോ നമുക്ക് ഏറ്റവും പിടിയുള്ളതും ഇതിൽതന്നെയാണെന്ന കാര്യം) “വിശക്കുന്നില്ലേ? ഇനി ബാക്കി ഉച്ചയൂണിനുശേഷം വായിക്കാം” ഈ ചിന്ത ഞാൻ അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തു. തീർച്ചയായും നമ്മുടെ ശത്രു ഉടനേ അവനോട് പറഞ്ഞുകാണും “ഇപ്പോൾ നീ വായിക്കുന്നത് നിന്റെ ആഹാരത്തേ

പൈശാചിക അധോലോകസാമ്രാജ്യം എങ്ങനെയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? പൈശാചികകരുനികാങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? നാം ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടത് എവിടെയെല്ലാമാണ്? ഇതേക്കുറിച്ചെല്ലാം നമുക്കു ധാരാളം ‘വെളിച്ചം’ ഈ കത്തുകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കും.

ക്കാൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.” അവന്റെ മുദ്രവാത സ്വരം നമുക്ക് കേൾക്കാൻ കഴിയില്ല. എങ്കിലും അങ്ങനെ മാത്രമേ അവൻ പറയൂ എന്ന് എനിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് അതിനോട് ചേർന്നുകൊണ്ടു തന്നെ വീണ്ടും ഞാൻ പറഞ്ഞു “അതേ, അതേ..., ഇത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം ഉന്മേഷമുള്ള ഒരു മനസ്സോടെ വന്ന് ഈ വായന തുടരാം.” ഇത് ശരിക്കും ഏറ്റു. അവൻ ആ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നും പുറത്ത് വന്ന് ഉടൻതന്നെ അന്നത്തെ ചൂട് വാർത്ത വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പോകുന്ന പത്രക്കാരൻ പയ്യനേയും നിറയെ ആളുമായി വഴിയിലൂടെ പാഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു ബസ്സും അവന്റെ ശ്രദ്ധയിലേക്കു ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നു. ഒപ്പം അവന്റെ മനസ്സിലേക്കു യഥാർത്ഥജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ആശയവും ഇട്ടുകൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ അവൻ ചിന്തിക്കുകയാണ്: “ഹോ, യഥാർത്ഥജീവിതത്തിൽനിന്നു മാറി പുസ്തകവുമൊക്കെയായി തനിയെ അടച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്ര വിചിത്രമായ ചിന്തകളൊക്കെയാണു ഒരു മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിൽ വരുന്നത്. എന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ള ‘യഥാർത്ഥ ജീവിത’ത്തിന്റെ (അതുകൊണ്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്

പത്രക്കാരൻ പയ്യനേയും പാഞ്ഞുപോകുന്ന ബസ്സിനെയുമാണ്) ഒരു കാഴ്ച മതി പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചപ്പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും യഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്നുള്ള ബോധ്യം ലഭിക്കാൻ.” (നിനക്കു മനസ്സിലായോ, അവൻ ലൈബ്രറിയിലെ ഏകാന്തതയിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നപ്പോഴേ നമ്മൾ ജയിച്ചു. മനസ്സ് ഏകാഗ്രഹിച്ച് നമ്മുടെ ശത്രുവിനേക്കാൾ തീവ്രമായുള്ള ഒരു സാധ്യതയെയാണ് യഥാർത്ഥജീവിതത്തിന്റെ ഒരു കാഴ്ച എന്ന് അവൻ വിളിച്ച ആ പത്രക്കാരൻ പയ്യനേയും ബസ്സിനെയും കാണിക്കുക വഴി ഞാൻ സമർത്ഥമായി ഒഴിവാക്കിയത്.) വളരെ വിഷമിച്ചാണെങ്കിലും അങ്ങനെ അവൻ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാതെ ഞാൻ കാത്തു. മാത്രമല്ല, പിന്നീടുള്ള നിരവധി വർഷങ്ങളിൽ “വെറും ചിന്തയുടെ അപകടങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നമ്മുടെ ആത്യന്തിക രക്ഷ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതു വാസ്തവത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടിലാണ്” എന്നും മറ്റുമാണു പുളളിക്കാരൻ ആളുകളോടു സംസാരിച്ചിരുന്നത്! ഇന്ന് അവൻ നമ്മുടെ ‘അധോലോകത്തിലെ പിതാവ്’ന്റെ ഭവനത്തിൽ സുരക്ഷിതനാണ്!

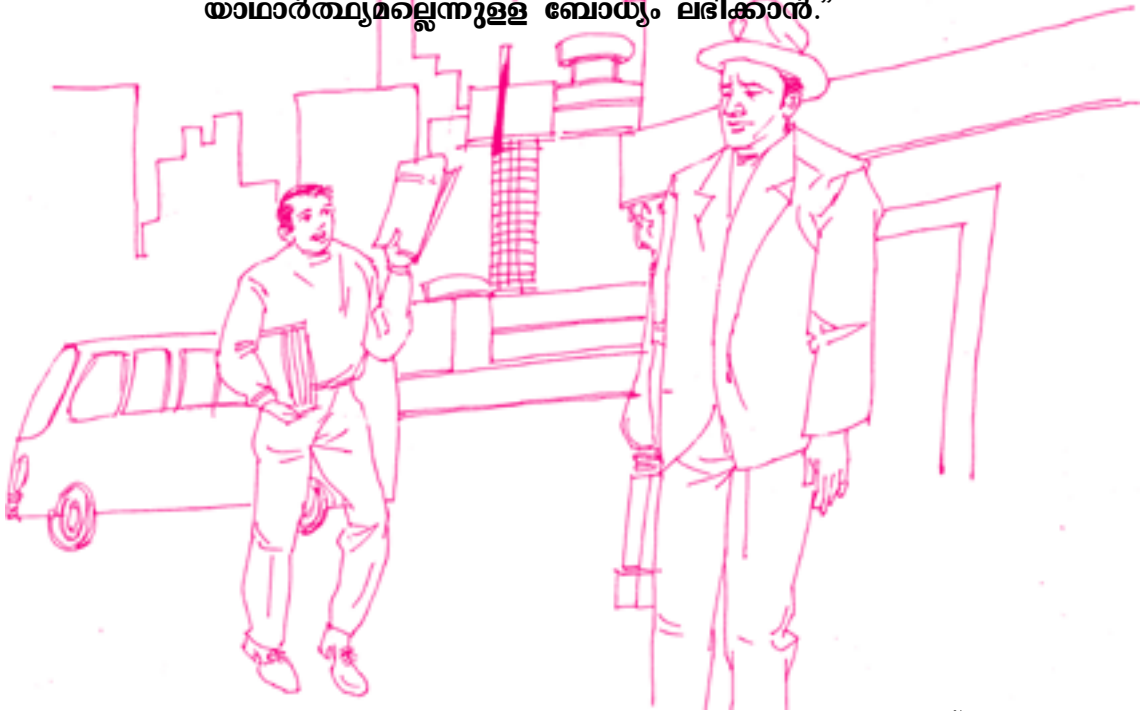
ഇപ്പോൾ നിനക്കു കാര്യങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി വ്യക്തമായിക്കാണുമല്ലോ? ഈ മനുഷ്യർക്കു പരിചയവും താത്പര്യവും ഉള്ള വിഷയങ്ങൾ എപ്പോഴും അവരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരിക എന്നതാണു നൂറ്റാണ്ടുകളായുള്ള നമ്മുടെ പ്രവർത്തനവിധം. അതുവഴി ഈ മനുഷ്യരെ കാണാത്ത കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുകയാണു നമ്മുടെ തന്ത്രം (നമ്മുടെ ശത്രുവിനു വേണ്ടതിന്റെ നേരേ എതിർ!)⁴ നിന്റെ കക്ഷിയെ എപ്പോഴും അവന്റെ ദൈവദിനജീവിതത്തിലെ ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ കാണിച്ച് അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

ഒരുകാര്യം കൂടെ നീ ഓർക്കണം ശാസ്ത്രത്തെ ഉപയോഗിച്ച് ക്രിസ്തീയതയെ എതിർക്കാൻ ശ്രമിക്കരുത്. അത് ഒരുപക്ഷേ അവനെ കൂടുതൽ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനും അതുവഴി കാണാത്ത കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാനുമുള്ള ഒരു ഉത്സാഹത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുവാനും ഇടയാകും. പിന്നീട് നമ്മുടെ ശത്രുവിന് പ്രയോജനമുള്ളതായിത്തീരും ഈ മനോഭാവം; നിന്റെ കക്ഷിക്കു ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടേ തീരു എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ധനശാസ്ത്രമോ, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രമോ മാത്രമേ ആകാവൂ.

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

**“ഇതുപോലെയുള്ള ‘യഥാർത്ഥജീവിത’ത്തിന്റെ ഒരു കാഴ്ചമതി
പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും
യഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്നുള്ള ബോധ്യം ലഭിക്കാൻ.”**

കാരണം, അവൻ ഒരിക്കലും “യഥാർത്ഥജീവിതം” എന്ന നമ്മുടെ വിലയേറിയ കെണിയിൽ നിന്നും രക്ഷ പെടുവാൻ ഇടയാകരുത്. ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളൊന്നും അവൻ വായിക്കാതിരിക്കുന്നത് തന്നെയാണ് നല്ലത്. എന്നാൽ എല്ലാ കാര്യത്തേക്കുറിച്ചും തനിക്കറിവുണ്ടെന്ന

തോന്നൽ അവനിൽ ഉണ്ടാവുകയും വേണം.

അവസാനമായി ഒരു കാര്യം കൂടി. നിങ്ങൾ ചില ചെറുപ്പക്കാരുടെ പെരുമാറ്റവും പഠിച്ചിലും ഒക്കെ കണ്ടാൽതോന്നും നിങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ നന്നായി പഠിപ്പിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ

ളുടെ ജോലിയെന്ന്. ഒരിക്കലുമതല്ല എന്ന് പ്രത്യേകം ഓർക്കുക. നിന്റെ കക്ഷി ഒരിക്കലും സുബോധത്തിലേയ്ക്ക് വരാതെ ഒരു ഉന്മത്താവസ്ഥയിൽ അവനെ നിലനിർത്തുക എന്നതാണ് നിന്റെ ദൗത്യം.

സ്നേഹപൂർവ്വം,
അമ്മാവൻ പിശാച്

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. ‘**നമ്മുടെ ശത്രു**’- ദൈവത്തെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പിശാചുക്കൾക്ക് ദൈവം ശത്രുവാണല്ലോ!

2. ‘**യഥാർത്ഥജീവിതം**’- നശ്വരമായ ഈ ലോകജീവിതത്തിന് അപ്പുറത്തുള്ള നിത്യതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് സത്യത്തിൽ യഥാർത്ഥം. എന്നാൽ ദൈവനിജീവിതത്തിലെ കൊച്ചുകൊച്ചുകാര്യങ്ങൾ കാണുകയും അതിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതാണു യഥാർത്ഥജീവിതം എന്നു മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചുപോകും. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ എപ്പോഴും നിത്യജീവിതത്തിന്റെ തിരക്കുകളിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടാൻ അനുവദിച്ചാൽ അവൻ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചു സുരക്ഷിതനായിരിക്കുമെന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനെ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

3. ‘**നമ്മുടെ ശത്രുവിനുള്ള.... മുൻതൂക്കം ആണത്**’- പിശാചുക്കൾക്ക് ഒരിക്കലും മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. കാരണം, പിശാചും മനുഷ്യനും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത ജീവികളാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും. കാരണം, അവിടുന്ന് മനുഷ്യനായി ഭൂമിയിൽ വന്നല്ലോ. തങ്ങൾക്കില്ലാത്ത, അതേസമയം ദൈവത്തിനു ലഭിച്ച ഒരു സൗകര്യമാണിതെന്നും അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരോടുള്ള ഇട

പാടിൽ ദൈവത്തിന് എപ്പോഴും ഒരു മുൻതൂക്കം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അമ്മാവൻ പിശാച് വിലയിരുത്തുന്നു.

4. ‘**അധോലോകത്തിലെ പിതാവിന്റെ... സുരക്ഷിതനാണ്**’- ദൈവം നമുക്കു ‘സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ്’ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ പിശാചുക്കൾക്ക് സാത്താൻ അധോലോകത്തിലെ അവരുടെ പിതാവാണ്! ഇവിടെ പറയുന്ന ഭൗതികവാദിയായ ആളിനു രക്ഷയിലേക്കു വരുവാനുള്ള സാധ്യത എത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി അമ്മാവൻ പിശാച് അട്ടിമറിച്ചുവെന്നു നോക്കുക. ഫലം പിന്നീട് അവന് ഒരവസരം ലഭിച്ചില്ല. ഇന്ന് അവൻ മരിച്ച് അധോലോകത്തിലെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ -പാതാളത്തിൽ- കഴിയുന്നു! ‘ഇപ്പോഴാകുന്നു രക്ഷാദിവസം ഇപ്പോഴാകുന്നു സുപ്രസാദകാലം!

5. ‘**നമ്മുടെ ശത്രുവിനു വേണ്ടതിന്റെ.... എതിര്**’ - കാണാത്ത കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതും അതിനനുസരിച്ച് മുൻഗണനകളെ ക്രമീകരിക്കുന്നതുമാണു ക്രിസ്തീയത. ദൈവത്തിനു വേണ്ടതും അതാണ്. അതേസമയം നിത്യപരിചിതമായ കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ എന്നും തളച്ചിട്ട് അതുവഴി കാണാത്ത കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാൻ മനുഷ്യരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള വരാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ് സാത്താന്റെ തന്ത്രം.

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

കുടുംബത്തിലെ സഹായി

11-ാം പേജ് തുടർച്ച

ണ്; ഭർത്താക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വന്നുപോകുന്ന വീഴ്ചകളെ ചികഞ്ഞെടുക്കുവാനല്ല. ചെറുപ്പക്കാരായ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പലപ്പോഴും വഹിപ്പാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുന്നവരാണ്. അവർക്കും നമ്മുടെ സഹായം ആവശ്യമാണല്ലോ.

പോരാട്ടത്തിൽ ഒരു സഹായി

നമുക്കു നിരന്തരമായ പോരാട്ടമുള്ളത് കുടുംബബന്ധങ്ങളേയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനമെടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ശത്രുവുമായിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, നമ്മുടെ കുടുംബത്തിലെ ഓരോ അംഗവും ദൈവരാജ്യത്തിൽ സുരക്ഷിതനാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതുവരെയും ഈ ശത്രുവിനെ തിരിച്ചറിയുകയും നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ആത്മീയപോരാട്ടത്തിൽ തളരാതെ മുന്നോട്ടുപോകുകയും ചെയ്യാം.

പരിശുദ്ധാത്മാവു നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടുന്ന സഹായികൾ ആയിരിക്കാനാണ് ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയെ ഒരു വടംവലിയോട് ഉപമിക്കാം. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ലോകമഹത്വത്തിലേക്കും പാപവഴികളിലേക്കും പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്ന അന്ധകാരശക്തികൾക്കെതിരെയാണ് നാം വടംവലി നടത്തുന്നത്. ഇവിടെ നാം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി നില്ക്കുമോ? അതോ അവരുടെ കുറവുകൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ശകാരിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കെതിരായി നിൽക്കുമോ? ഈ വടംവലിയിൽ നാം ഏതു ഭാഗത്താണ് നില്ക്കുന്നതെന്നുള്ളത് വളരെ പ്രധാനമാണ്.

നമ്മെ ശക്തികരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് സദാ നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്. ദൈവികവാഗ്ദാനങ്ങളുടെ പിൻബലം നമുക്കുണ്ട്. നമ്മെ താങ്ങുന്ന, നമ്മെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന സാക്ഷികളുടെ വലിയസമൂഹം നമ്മോടൊത്തുണ്ട്. ഒരിക്കലും നിരാശരാകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ദൈവം നമ്മിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ, നമ്മുടെ ഭർത്താവിനും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും തക്കതായ 'തുണ'കൾ ആയിരിപ്പാൻ നമുക്കും കഴിയും.

ഒടുവിലായി, താൽക്കാലികമായി നാം നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ത്യാഗങ്ങളോ കഷ്ടതകളോ ഒന്നുമില്ല എന്നുതോന്നുന്ന ഒരു ദിവസം നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്-നിത്യതയിൽ, നാം കർത്താവിന്റെ മഹത്വസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്ന ചുമതലകളിൽ വിശ്വസ്തരായ സഹായികളായി ജീവിച്ചതിനെ സ്മരിച്ച്, നമ്മുടെ ഭർത്താവും കുഞ്ഞുങ്ങളും, "അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ" എന്ന് നമ്മെ പുകഴ്ത്തുന്ന സുദിനംതന്നെ. ഈ പ്രത്യാശ നമ്മെ ഉത്സാഹഭരിതരാക്കട്ടെ!

മൊഴിമാറ്റം: കുഞ്ഞമ്മ ജോർജ്ജ്
കോഴഞ്ചേരി

കുടുംബം

നടന്നു പോകവേ, ഒരപരിചിതന്റെ

ദേഹത്തു ഞാൻ മുട്ടാനിടയായി.

“ഓ ക്ഷമിക്കണം, ഞാൻ കണ്ടില്ല” തിടുകത്തിൽ

എന്റെ ക്ഷമാപണം.

“എന്നോടും പൊറുക്കുക, ഞാനും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല”

അപരിചിതനും വിനയാന്വിതനായി.

ഞങ്ങൾ ഓരോ പുഞ്ചിരി കൈമാറി

യാത്രയായി; അപരിചിതനും ഞാനും.

പക്ഷേ, വീട്ടിൽ കഥ വ്യത്യസ്തമാണ്.

മുതിർന്നവരോടും ഇളയവരോടും അവിടെ

നാം എങ്ങനെ പെരുമാറുന്നു?

ആ ദിനം വൈകി ഞാൻ അത്താഴമൊരുക്കുന്നു.

എന്റെ മകൾ അടുത്തു നിശ്ചലം നില്ക്കുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഞാൻ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞപ്പോൾ

അവളെ മുട്ടി വീഴാൻ പോയി

“വഴിന്നു മാറിനില്പ്” ദേഷ്യത്തിൽ ഞാൻ ആക്രോശിച്ചു

അവൾ ഞെട്ടി മാറി; ആ പിഞ്ചുഹൃദയം നുറുങ്ങുന്ന

വാക്കുകളെത്ര നിർദ്വയമെന്നു ഞാനോർത്തില്ല.

രാത്രി കിടക്കയിൽ ഞാൻ ഉണർന്നു കിടക്കുമ്പോൾ

ദൈവത്തിന്റെ മൃദുസ്വരം ഇങ്ങനെ:

“അപരിചിതനോട് സാമാന്യമര്യാദ നീ പാലിച്ചു;

പക്ഷേ സ്നേഹിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ നീ ദുഷിക്കുന്നു

അടുക്കളയിലെ തറയിൽ നീ നോക്കു

അവിടെ വാതിലിനരികെ ചിതറിവീണ പൂക്കൾ കാണും

ആ പൂക്കൾ നിനക്കായി അവൾ കൊണ്ടുവന്നതാണ്.

തിരിയുമ്പോൾ കാണാനായി അവളുമായി കാത്തുനിന്നു.

പക്ഷേ നീ അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവളോട് ആക്രോശിച്ചു.

ആ കണ്ണിൽ തുള്ളിയെ നീർ നീ കണ്ടില്ല.”

ആ സ്വരം എന്നെ വിനയപ്പെടുത്തി

നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ മകളുടെ കിടക്കയ്ക്കരികെ

ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി അവളെ വിളിച്ചു

“ഉണരു മകളേ, ഉണരു ഈ പൂക്കൾ

നീ എനിക്കായി കൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നോ?”

അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു “പുറത്തു മരച്ചില്ലയിൽ

ഞാനവ കണ്ടു എന്റെ അമ്മയെപ്പോലെ സുന്ദരമായ പൂക്കൾ

അമ്മയ്ക്കിത് ഇഷ്ടമാണെന്നറിയാം

അതുകൊണ്ടാണവ പഠിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്”

“മോളേ, നിന്നോട് പെരുമാറിയ രീതിയിൽ എനിക്കു ചോദമുണ്ട്;

ഞാനങ്ങനെ സംസാരിക്കരുതായിരുന്നു”

അവൾ പറഞ്ഞു “സാരമില്ലമ്മേ. ഞാനമ്മയെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്

ഞാൻ പറഞ്ഞു “മോളേ, ഞാനും നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു

ആ പൂക്കൾ എനിക്കിഷ്ടമായി. നന്ദി.”

നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

നാം നാളെ മരിച്ചാൽ നാം ജോലിനോക്കുന്ന കമ്പനി ചില ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരാളെ വയ്ക്കും. പക്ഷേ നാം വിട്ടിട്ടു പോകുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നമ്മുടെ വേർപാടിന്റെ നഷ്ടം ഓർക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ചിന്തിക്കുക: കുടുംബത്തോടൊത്തുള്ളതിനെക്കാൾ ഏറെ സമയം നാം നമ്മുടെ ജോലിക്കായി ഒഴുക്കിക്കളഞ്ഞാൽ-എത്ര തെറ്റായ ഒരു തീരുമാനം ആയിരിക്കും അത്!

നമ്മുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കായി അല്പസമയം കൂടി മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതല്ലേ ഉചിതം?

ജീവമൊഴികൾ

മാർച്ച് 2004

ദയാവധം: പ്രതിഷേധം ശക്തമായി

ദയാവധത്തിന് അനുകൂലമായ പ്രമേയം യൂറോപ്യൻ കൗൺസിൽ പരിഗണിച്ചുവരുന്നു. ഈ പ്രമേയം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ യൂറോപ്യൻ കൗൺസിലിലെ ഓരോ അംഗരാജ്യത്തിനും ദയാവധത്തിന് അനുകൂലമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ മേലിൽ തടസ്സമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഇതിനെതിരെ യൂറോപ്യൻ കൗൺസിലിലെ അംഗരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ശബ്ദം ഉയർന്നുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ദയാവധം നിയമവിധേയമാക്കിയാലുള്ള ഭവിഷ്യത്തുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ദയാവധത്തിന് അനുകൂലമായ നീക്കങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് ജർമൻ ബിഷപ്പ്സ് കോൺഫറൻസ് യൂറോപ്യൻ യൂണിയൻ അംഗങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. 'മനുഷ്യജീവന്റെ മാനുത ഇല്ലാതാകുന്ന പ്രവർത്തനം ആണിത്. കടുത്ത രോഗബാധിതരോ മരണാസന്നരോ ആയ വ്യക്തികളുടെപോലും ജീവനെ മാനിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും യൂറോപ്യൻ കൗൺസിലിലെ ഓരോ അംഗരാജ്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന് യൂറോപ്യൻ കൗൺസിൽ പാർലമെന്ററി കൗൺസിൽ കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 25-ന് അംഗീകരിച്ച നിർദ്ദേശത്തിനു കടകവിരുദ്ധമാണ് പുതിയ നീക്കം. ദയാവധം നടപ്പിലാക്കുന്ന ഡോക്ടർമാരെ ശിക്ഷാനടപടികളിൽ നിന്നൊഴിവാക്കാനുള്ള നീക്കവും അപലപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്'-ബിഷപ്പ്സ് കോൺഫറൻസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

5758 വർഷത്തിനുശേഷം നഷ്ടപരിഹാരത്തിനു കേസ്
യിസ്രായേലിനോട് വളരെ വലിയ

ഒരു തുക നഷ്ടപരിഹാരമായി ആവശ്യപ്പെടാൻ ഈജിപ്റ്റുകാരനായ ഒരു നിയമസ്ഥാപന ഉടമ ഒരുങ്ങുന്നു. മോശ യിസ്രായേൽ മക്കളെ മിസ്രയേലിൽ (ഈജിപ്റ്റ്) നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ അവർ ഈജിപ്റ്റുകാരുടെ കൈയിൽനിന്നു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോന്ന സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കാണ് ഇപ്പോൾ നഷ്ടപരിഹാരം ആവശ്യപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അന്ന് മൊത്തം 300 ടൺ സ്വർണം ഈജിപ്റ്റിൽനിന്ന് യിസ്രായേൽ മക്കൾ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോന്നുവെന്നാണു കണക്കുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വിലയും അന്നു മുതൽ 2003 വരെയുള്ള 5758 വർഷത്തെ പലിശയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭീമമായ തുകയ്ക്കുവേണ്ടി യിസ്രായേലിനെതിരെ കേസു നടത്താനാണ് ഈജിപ്റ്റിലെ നിയമസ്ഥാപന ഉടമ ഒരുമ്പെടുന്നത്.

സുരക്ഷിതവേലി നിർമ്മാണം മനുഷ്യാവകാശലംഘനം

വെസ്റ്റ്ബാങ്ക് ഭാഗത്ത് നിർമ്മിക്കുന്ന സുരക്ഷിതവേലി മനുഷ്യാവകാശലംഘനമാണെന്നും അതുകൊണ്ട് വേലി നിർമ്മിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കണമെന്നും റെഡ്ക്രോസ് രാജ്യാന്തരസമിതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. പലസ്തീൻ തീവ്രവാദികളെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടി സുദൃഢശൃംഖലയെയാണ് സുരക്ഷിതവേലി നിർമ്മിക്കുന്നതെന്നാണ് യിസ്രായേലിന്റെ അവ

കാശവാദം.

ഓൾ ഇന്ത്യാ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ അപലപിച്ചു

ഒറിസ്സയിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയാരുടെ ആറു സ്ത്രീകളുടെ തല മൊട്ടയടിച്ച സംഭവത്തെ ഓൾ ഇന്ത്യാ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ അപലപിച്ചു. ജഗത്സിങ്പൂർ ജില്ലയിലെ കിലിപാല ഗ്രാമത്തിൽ ഫെബ്രുവരി ആറിനായിരുന്നു സംഭവം.

സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ ഇക്കാര്യത്തിൽ കുറ്റകരമായ നിസ്സംഗതയാണു പുലർത്തിയതെന്ന് ഓൾ ഇന്ത്യാ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ പ്രസിഡന്റ് ജോസഫ് ഡിസുസയും ഭാരവാഹികളും പ്രസ്താവനയിൽ ആരോപിച്ചു.

അലിരാജ്പൂരിൽ ആക്രമണം

മധ്യപ്രദേശിലെ ജാബുവാ ജില്ലയിലെ അലിരാജ്പൂരിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുനേരെ വ്യാപകമായ ആക്രമണം ഉണ്ടായതായി പരാതി. പലരും മുഗീയമായ മർദ്ദനത്തിന് ഇരയായി. ക്രിസ്തീയ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ചില വീടുകൾക്കും നേരെ ആക്രമണവും തീവയ്പ്പും ഉണ്ടായി. അതേപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കണം എന്നാവശ്യപ്പെട്ട അധികൃതർക്ക് നിവേദനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ നടപടികൾ ഒന്നും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പരാതിയുണ്ട്.

വായനക്കാർ ഏഴുതട്ടുന്നു!

ആഴമേറിയ ലേഖനങ്ങൾ

ജീവമൊഴികൾ മാസിക മുടങ്ങാതെ അയച്ചുതരുന്നതിൽ നന്ദിയുണ്ട്. വളരെ നല്ല ലേഖനങ്ങളാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് സാക്പുന്നന്റെ ഓരോ ലേഖനവും വളരെ ആഴമേറിയതാണ്.

അഡ്വ. മാത്യു ഫിലിപ്പ്
കോലഞ്ചേരി

വേദവായനാപദ്ധതി

'പുതുവർഷത്തിൽ വേദവായനയ്ക്കു പുതുമയുള്ള ഒരു രീതി' ജീവമൊഴികളിൽ കൊടുത്തിരുന്നത് എനിക്ക് സഹായകരമായി. വർഷങ്ങളായി

ഊയി ബൈബിൾവായനയ്ക്ക് ഒരു നല്ല പദ്ധതി ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ പുതിയ രീതി അനുസരിച്ച് ഒരാഴ്ചയിൽതന്നെ ബൈബിളിന്റെ ഏറെക്കുറെ എല്ലാഭാഗങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയും നന്ദി.

നെബു മാത്യു
ചാലക്കുടി

മോക്ഷയാത്രാപഠനം പൂർത്തമാക്കണം

ജീവമൊഴികളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'പരദേശി മോക്ഷയാത്രയുടെ പഠനം' വളരെ പ്രയോജനകരമായിരുന്നു. അപ

കടം നിറഞ്ഞ മോക്ഷയാത്രികന്റെ പ്രയാണം സത്യത്തിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ തന്നെ വഴിയാണ്. ഈ വഴിയിൽ മനസ്സു വച്ചു മുന്നോട്ടു പോകാനുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് ആ പാതയിൽ എനിക്ക് നൽകിയത്. എന്നാൽ ഒരു സത്യം പറയട്ടെ, എനിക്ക് തുടക്കം മുതൽതന്നെ വായിക്കാനായില്ല. അതുകൊണ്ട് അതൊരു പ്സതകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ പൂർണ്ണമായി വായിക്കാമായിരുന്നു.

എം. ദിനേഷ്കുമാർ
ചെറുവഞ്ചേരി, കണ്ണൂർ
ഫോൺ:2304905

സങ്കീർത്തനം 118:8

നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

- മുഴു ബൈബിളിന്റെയും ഒത്ത നടക്കുള്ള അദ്ധ്യായം 118-ാം സങ്കീർത്തനമാണ്.
- 118-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ തൊട്ടുമുൻപുള്ള അദ്ധ്യായമാണ് (അതായത് 117-ാം സങ്കീർത്തനം) ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും നീളം കുറഞ്ഞ അദ്ധ്യായം.
- 118-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ തൊട്ടടുത്ത അദ്ധ്യായമാണ് (അതായത് 119-ാം സങ്കീർത്തനം) ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും നീളം കൂടിയ അദ്ധ്യായം.
- 118-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന് മുൻപ് ബൈബിളിൽ 594 അദ്ധ്യായങ്ങളും 118-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന് ശേഷം 594 അദ്ധ്യായങ്ങളുമുണ്ട്.
- 118-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന് മുൻപുള്ള 594 അദ്ധ്യായങ്ങളും ശേഷമുള്ള 594 അദ്ധ്യായങ്ങളും തമ്മിൽ കൂട്ടിയാൽ മൊത്തം അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ എണ്ണം 1188 എന്ന് ലഭിക്കും.
- □ 118-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ 8-ാം വാക്യമാണ് ബൈബിളിന്റെ ഒത്ത മധ്യത്തിലുള്ള വാക്യം
ഈ മധ്യത്തിലുള്ള വാക്യം അതിപ്രധാനമായ ഒരു സന്ദേശം നമുക്കു നൽകുന്നില്ലേ! ഉണ്ട്. ആ വാക്യം ഇങ്ങനെയാണ്.

“മനുഷ്യനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതു നല്ലത്”

ബൈബിളിന്റെ മധ്യത്തിലുള്ള വാക്യമാണ് മുഴു ബൈബിളിന്റെയും കേന്ദ്രവിഷയം.

ഇതൊന്നും ഒരു യാദൃച്ഛികതയല്ല. ദൈവം എല്ലാറ്റിനെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

ദൈവം നിയമിച്ച അമ്മമാർ

ആനി പുനൻ

ഭാര്യമാർക്കും അമ്മമാർക്കും വേണ്ടി ഒരു പുസ്തകം
ദൈവഭക്തിയുള്ളവരായി കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്താൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്ന അമ്മമാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ.
മെഡിക്കൽ ഡോക്ടർ കൂടിയായ ഗ്രന്ഥകാരി ഗർഭിണി
കൾക്കും പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അമ്മമാർക്കും ചില
പ്രായോഗിക ഉപദേശങ്ങളും നൽകുന്നു.

പുസ്തകം ആവശ്യമുള്ളവർ

ജീവമൊഴി പബ്ലിക്കേഷൻസ്

യു.സി. കോളജ് പി.ഒ

ആലുവ - 683 102, കേരള.

എന്ന വിലാസത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുക

